

SEYYİD NESİMÎ'NİN YAYIMLANMAMÂŞ ŞİİRLERİ

Unpublished Poets of Nesîmî

M. Fatih KÖKSAL¹

ÖZET

Seyyid İmadüddin Nesîmî Türk edebiyatının en büyük şairleri arasındadır. Ne var ki onun şiirleri üzerinde yapılan çalışmalar genellikle divanları çerçevesinde kalmış, cönkler ve şiir mecmualarında yer alan şiirleri değerlendirmemiştir. Kaldı ki divanlarının çoğu nûshalarına da ona ait olmadığı belli olan şiirler sizabilmış, araştırmacılar da bunu tefrik etme cihetine gitmemislerdir.

Böylesine önemli bir şairin şiirlerinin tamamının tespit edilmesi kaçınılmaz bir zarettir. Yakin gelecekte tamamlanacağını ümit etmek istediğimiz bu çalışmalar bütününe bir katkıda bulunmak amacıyla, Nesîmî'nin şahsi kütüphanemizde bulunan el yazması şiir mecmuaları ve cönklerde yer alan yayımlanmamış şiirlerini bilim dünyasına sunmak istedik.

Bu makale, bir yandan Nesîmî'nin söz konusu şiirlerini tanıtmak, diğer yandan da ilgilileri konu üzerinde daha geniş araştırmalar yapmaya teşvik edebilmek amacıyla kaleme alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Seyyid İmadüddin Nesîmî, Nesîmî Divanı, Şiir Mecmuaları, Cönkler, Hurûfî Edebiyatı.

ABSTRACT

Seyyid İmadüddin Nesîmî is one of the greatest poets of Turkish literature. But works about his poems are generally limited to his divans, but his poems in conks and other poem collections are not examined. Besides, some poems that are not belong to him are included in his divans, and researchers does not distinguish them from the originals.

It is a must to find whole poems of such a great poet. We want to put forward Nesîmî's poems that exists in manuscript conks and poem collections which stand on our special library to contribute Nesîmî works. In this wise we hope to finish this kind of Works in the short run.

This article is written to encourage researcher to make more comprehensive works and also to introduce Nesîmî's unpublished poems.

Key Words: Seyyid İmadüddin Nesîmî, Nesîmî's Divan, Poem Collections, Conks, Hurûfî Literature.

Türk edebiyatının mümtaz şairlerinden Seyyid İmadüddin Nesîmî'nin en önemli taraflarından biri de Türk dünyası edebiyatının onde gelen müsterek değerlerinden olmasıdır. Öyle ki, Üsküp'te derlenmiş bir şiir mecmuasında onun gazellerini görebilir, Anadolu'nun ücra bir köşesinde tutulmuş bir cönkte tuyuğlarını bulabilir, Bakü'de, Tebriz'de, hatta Orta Asya içlerinde divanının nûshalarına rastlayabilirsiniz. Nesîmî, Allah'ın çok az kişiye bahsettiği, üstünlüğü ancak okundukça duyulan derinî hazlarla fark edilebilecek bir şiir kudretiyle, muasırı şairlerin çok

¹ Doç. Dr., Ahi Evran Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Öğretim Üyesi. mfkoksal@gmail.com

önünde, hatta sonraki asırların en büyük şairleriyle rahatlıkla boy ölçülebilcek kudrette, yüksek yaratılışlı bir sanatkârdır.

Nesîmî'nin geniş bir coğrafyaya yayılan şöhreti, birçok şairi nisyan karanlığına gömen zamana da karşı koymuş, onun şiirleri her zaman ve mekânda daima merak, ilgi veraigbet merkezi olmuştur. Bu, birçok soru işaretileyi üzerinde durulması gereken bir meseledir. Nasıl olmuştur da hem kendi devrinde hem sonrasında, bütün İslâm coğrafyasında "aykırı" bir cereyan olarak tescil edilen Hurûfîlige mensup ve birçok şiirinde bu öğretiyi anlatma ve yayma gayretinde olan bir şair bu denli kabul görmüş ve sevilmiştir? Öyle ki, onun şiirlerine sadece Alevî-Bektaşî kaynaklı ve cönkler ve şiir mecmualarında değil, tamamen Sünnî akideye mensup mutasavvîf şairlerin şiirleriyle dolu derlemelerde de çokça rastlanır.

Nesîmî'nin böylesine sevilmesindeki ilk âmili, onun çağları aşan fevkâlâde lirizminde aramak icap eder. Bize göre ondaki lirizm, Tanrı vergisi sanatkârlığın "samimiyet"le bütünleşmesinin bir ürünüdür. Türk insanı, onun bütün şiirlerinde coşkun bir samimiyet bulmuş ve ondaki bu sıcaklık ve samimiyeti sevmiştir.

Büyük Türk dünyasının bu büyük şairini farklı ve üstün kıلان bir başka özelliği, "dil"ıyla alâkalıdır. Dili kullanma mahareti, onda zekâ, kavrayış ve hissiyatla birleşmiş, Türk dilinin bütün imkânlarını değerlendiren bir sanatkâr söyleyişi ortaya çıkmıştır. Hemen bütün mutasavvîf şairlerde, hususıyla de Alevî-Bektaşî şiirinde "Mansur" ve "ene'l-hak" bir mazmun olarak işlenir. Ama kaç şair onun;

‘Âşıklı dîvâneyem geldüm “ene'l-häk” söylerem

Nâr birdür nûr bir asılıvirsem dâr bir

söyleyişindeki âhenk, ritim ve manâ bütünlüğünü böylesine yakalayabilmiştir? Şu ikinci misradaki ses armonisinin tesadüfi olması mümkün mü? Nâr ve nûr kelimelerindeki "n"; "bir"lerdeki "r"; "asılıvirsem" kelimesindeki "s" sesleri beyitteki "m"lerle birleşince hâtiften bir ses kulağınıza "Mansuuur... Mansuuur..." der gibidir. Şair, "nâr, nûr ve dâr" kelimelerinde yaptığı medllerle bu çağrışımı daha da güçlendiriyor, kendisi de Mansurlaşıyor: "Nârı birdür nûru bir asılı virsem dârı bir..." Bu mükemmel ses düzeneği, her türlü edebî sanat, gramatikal yapı, hatta anlam dahi bir tarafa konsa, şu beytin insana verdiği telezzüz, iştイヤk ve coşkuya olsa olsa "ruh gıdası" denir.

Bu büyük Türk şairi, bütün Türk dünyasında ama hususıyla Anadolu ve Azerbaycan Türkluğu üzerinde derin tesirler bırakmış, onların şiir ve edebiyatlarına da muazzam surette nüfuz ve tesir etmiştir. Bu

sebepledir ki Nesîmî ve eserleri üzerinde bu bölgelerde pek çok çalışma yapılmıştır. Seyyid Nesîmî'nin Türkçe ve Farsça divanları üzerine yapılan çalışmalara, şairle ilgili daha önce yayımladığımız bir makalede değinmiştir (Köksal, 2000). Söz konusu makalede, yine elimizde bulunan bir el yazması mecmua içinde yer alan Nesîmî'nin Türkçe Divanı baskılarda bulunmayan 36 tuyuğ ilk defa bilim âleminin dikkatlerine sunulmuştur.

Bu yazımızda da, bahis konusu makaleyi hazırlayışımızdan bu yana geçen zaman zarfında topladığımız yazmalar arasında bulunan yine Nesîmî'nin Türkiye'deki matbû divanlarının hiçbirinde yer almayan 17 gazel ve iki tuyuğ metni ile Bakü neşrine (Gehramanov, 1973) yer alan; ancak Türkiye'deki baskıların hiçbirinde bulunmayan bir kaside, 25 gazel olmak üzere toplam 45 adet manzumeye nüsha farkları da gösterilerek yer verilecektir. Burada yayımlanan manzumelerin nazım şekillerine göre dökümü şöyledir:

Nazım Şekli	Basılı Nesîmî Divanlarının Hiçbirinde Bulunmayan Şiir Sayısı	Türkiye'de Basılı Nesîmî Divanlarında Bulunmayan Şiir Sayısı	Bu Yazıda Yayınlanan Toplam Şiir Sayısı
Kaside	-	1	1
Gazel	17	25	42
Tuyuğ	2	-	2
Toplam	19	26	45

Okuyucunun aklına tabî olarak bu şiirlerin Seyyid İmadüddîn Nesîmî'ye aidiyeti konusunda nasıl emin olunabileceği sorusu gelecektir. Elimizdeki mecmua ve cönklerde yer alan Nesîmî mahlaslı şiirlerden bazlarının Nesîmî'ye ait olmasının mümkün olmadığı zaten tarafımızdan belirlenmiş ve onlar bu çalışmaya dâhil edilmemiştir. Sözgelimi;

‘Aşk elinden yandı cânûm yâ ‘Alî senden meded

Bir gârîb-i bî-nevâyam yâ ‘Alî senden meded

beytiyle başlayan uzun bir gazel veya

Ey göñül il aynasına bañmanuñ faydası ne

Ser-mâyeden ziyâna çok şatmanuñ faydası ne

matlıyla başlayan gazel vb. şiirlerin teknik kusurlarla dolu ve Nesîmî üslûbundan çok uzak bir söyleyişte kaleme alındığından, bize göre Nesîmî'ye ait olma ihtimâli yoktur.

Buradaki şiirlerin Nesîmî'nin olup olmadığını Nesîmî'nin dili, dönemi, kelime kadrosu ve özellikle de üslûbuna âşinâ olanların takdir etmesi zor değildir. Kaldı ki esasında hiçbir şirin Nesîmî'ye aidiyeti matematiksel bir ifade netliğinde iddia edilemez. Hatta Divan'ın birçok nüshasında bulunan kimi şiirler dahi ona mal edilen manzumelerdir. Söz gelimi Hüseyin Ayan'ın da neşrine olduğu gibi aldığı, elimizdeki bir cönkte de bulunan, Nesîmî'nin derisinin yüzülerek nasıl katledildiğinin anlatıldığı "Ehl-i imân İsları ol demde inkâr itdiler" mîsraîyla başlayan şiir ve benzer tarzdaki birkaç şiir bile sîrf Nesîmî mahlasını taşıyor diye Divan'a alınmıştır. Şunu söylemek istiyoruz: Yayımladığımız metinler erbâbınca mevcut bilgi ve verilere göre değerlendirildiğinde -eğer çok iyi bir Nesîmî mukallidi ortaya çıkıp asırlar sonra edebiyat tarihini yanılmak gibi bir muzırlık murat etmemişse- bunların Nesîmî'ye ait olduğuna kuşku duyulmayacağındır.

Sadece mütevazı denilebilecek bir kişisel kütüphanede Nesîmî'nin divanlarına her nasılsa girmemiş bu kadar sayıda şiirin çıkışının birçok anlamı vardır. Bunlardan biri, "mecmua"ların öneminde gizlidir. Yazma mecmualar, özellikle de mecmâa-i eş'âr ve mecmâuatü'r-resâiller (şîir ve risale mecmuaları), tabîî ki cönkler, edebiyat tarihimizin meçhul ve karanlık pek çok yönüne ışık tutacak değerde malzemeler barındırırlar. Fakat son derece önemli bu eserler üzerinde ne yazık ki bugüne kadar önemleri nispetinde çalışmalar yapılmamıştır ve esef ki bu eksiklik devam edegelmektedir. Özellikle İstanbul, Ankara, Bursa, Konya, Erzurum gibi yazma eser kütüphaneleri bakımından zengin illerde bulunanlar başta olmak üzere bütün üniversitelerimizin Eski Türk Edebiyatı kurslarında yapılan lisansüstü çalışmalarda bu mecmuaların muhtevalarının tespit edilmesi çalışmalarına öncelik ve ağırlık verilmesi elzemdir. Aynı şekilde yurt dışında bulunan mecmuaların da mümkün mertebe taraması ve içinde neler olduğunun bilim dünyasına takdim edilmesinde büyük yarar vardır. Mecmua muhtevalarının belirlenmesi çalışmalarının üniversitelerimizin ilgili bölümleri arasında bir işbölümü ile başlatılıp geliştirilmesi ise daha anlamlı ve daha faydalı olacaktır. İletişimin bu denli geliştiği günümüz ortamında varılan sonuçların (metin bankası projesinde olduğu gibi) paylaşılmasının birçok bilinmeyeni gün yüzüne çıkaracağına şüphe yoktur. Nitekim bizim ilk neşrimizden sonra Ömer Zülfe de bir mecmuada tespit ettiği Nesîmî'nin bilinmeyen 30'dan fazla tuyوغunu neşrederek bilim dünyasının dikkatine sunmuştur (Zülfe, 2005).

Tespit edilen bu şiirlerin mevcudiyetinin bize söylediğî ikinci şey, mevcut basılı Nesîmî divanlarının kifayetsizliğidir. Türkiye'de Hüseyin

Ayan'ın Nesîmî Divanı üzerine hazırladığı doktora tezinden (Ayan, 1970) üç yıl sonra Divan, Azerbaycan'da da yayımlanır. Ayan'ın tezi tenkitli ve transkripsiyonlu metin hâlinde, Cihangir Gehramanov'un 3 ciltlik neşri de (1973) Arap harfleriyle tenkitli metin hâlindedir. Ayan, tezinde ağırlıklı olarak Türkiye'deki nüshaları, Gehramanov ise Azerbaycan'daki nüshaları kullanmıştır. Bakü neşrineki şiir adedi, sonradan yayımlanacak olan (Ayan, 1990) Hüseyin Ayan'ın doktora tezinin nerdeyse iki katı hacmindedir. Ayan tarafından hazırlanan Divan'ın Akçağ Yayınları'nda çıkan popüler neşirden yıllar sonra TDK tarafından ilmî neşri de yapılır (Ayan, 2002). Fakat ne yazık ki bu neşirde ne Azerbaycan neşirlerinden ne de Divan'a yapılan sonraki katkı çalışmalarından (Gehramanov, 1973; Araslı, 1973; Köksal, 2000) bahis vardır. Nitekim bu nâkisa, bir eleştiri yazısına (Macit, 2006) da konu olmuştur.

Görülüyör ki, mevcut Divan baskılarının en hacimleri olan bu çalışmalar dahi Nesîmî'nin şiirlerini kucaklamaktan uzaktır. O, "Mende sığar iki cihân men bu cihâna sıgmazam" mîrsasındaki gibi divanlara, mecmualara, kütüphanelere sıgmaz cesamettedir. Artık duvarların hem maddî hem de teknolojik anlamda yıkıldığı günümüzde, hâlen Türkiye'de yapılan çalışmalara Azerbaycanlılar tarafından, orada yapılan çalışmalara da bizim tarafımızdan kayıtsız kalınmasının kabul edilebilir tarafı yoktur.

Şu hâlde her iki ülkenin "Nesîmî-şinâsları"nın, Türk dünyasının müşterek değerlerini konu alan veya doğrudan Nesîmî'nin ele alınacağı kongre, sempozyum gibi türlü vesilelerle bir araya gelip bu meseleleri konuşmalarının, tartışmalarının zamanı gelmiş; Nesîmî Divanı'nın, bütün nüshalar yeniden gözden geçirilerek ve özellikle mecmua ve cönlükler titizlikle taranarak yeniden hazırlanıp basılması zaruret olmuştur. Bu büyük Türk şairi, zaman, sabır ve azim isteyen, belki güç fakat çok önemli bu işi göğüsleyebilecek gözüpek evlatlarını beklemektedir.

Nüsha Tavsifleri:

Şahsi kütüphanemizde yer alan Nesîmî'nin yayımlanmamış şiirlerinin bulunduğu mecmuaların nüsha tavsifleri ve muhtevaları şöyledir (Parantez içindeki rumuzlar, nüshaların çalışmamızın metin kısmındaki kısaltmalarını ifade etmektedir):

Mecmua-i Eş'âr (M1)

Yaprak sayısı: 50 yp; ölçüler: 175x120 mm dış ölçülerinde, iç ölçüler muhtelif; satır sayısı: Muhtelif; cilt: Koyu vişne meşin cilt; kâğıt: Krem renkli âbâdî kâğıt; yazı: Nesih; istinsah tarihi ve müstensih: Bir

sayfada 1212 tarihli bir tevelliüd kaydı varsa da mecmua müstensihin kaleminden ve yazısından farklı olan bu yazının mecmuanın sonraki maliklerinden biri tarafından yazıldığını sanıyoruz. Mecmuadaki kimi şairlerin başlığında yer alan "Li-nâzîmîhi Nevres Baba" başlıklarını, aynı zamanda şair olduğu anlaşılan mecmua derleyicisinin adını göstermektedir. İstinsah tarihi ve müstensihi kayıtlı değilse de mecmua derleyicinin aynı zamanda müstensih olduğu anlaşılmaktadır.

Muhtevası: Çoğunlukla Bektaşı ve Hurûfi şairlerin şiirlerinin yer aldığı, özellikle **68 şiir**yle küçük bir Nesîmî Divanı nüshasını da andıran mecmuada birçoğu Bektaşî olan 50'den fazla şairin şiirleri bulunmaktadır.¹

Baş: Bir günâhkâr kulunam ben senüñ ey ferd-i ahad

Son: Sallu 'alâ Muhammed sallu 'alâ Ali

Bu makalede yayımlanan Nesîmî şairlerinden toplam 23'ü bu mecmuada bulunmaktadır.

Mecmuâ-i Eş'âr (M2)

Yaprak sayısı: 54 yp. 26-30. yapraklar arasında farklı bir mecmua parçası vardır; ölçüler: 170x1115 mm dış ölçülerinde, iç ölçüler muhtelif; satır sayısı: Muhtelif; cilt: Sırtı tamir görmüş siyah, çiçek şemseli, mıkleple meşin cilt; kâğıt: Beyaz âbâdî kâğıt; yazı: Bozuk nesih; istinsah tarihi ve müstensihi belli değil. Ancak yazı ve kâğıt farklılıklarına nazaran mecmuanın farklı zamanlarda, farklı kişilerce derlendiği söylenebilir.

Muhtevası: 1b-9a arasında Arapça mensur ve manzum parçalar (İbni Sina'nın Kaside-i Varkâiyye'si, Kaside-i Tantarâniyye ilh.) var. Daha sonra çoğu Bektaşî şairlere ait olmak üzere muhtelif şairlerin şiirleri yer almaktadır. Hatâyî ve Arşî Baba 9'ar şirle mecmuada en çok şiir bulunan

---

¹ Mecmuada şiiri bulunan şairler şunlardır: Abdâl Mûsâ, Avnî Efendi, Bâkî, Bedrî, Behîstî, Celîlî, Emsâlî, Eşrefoğlu, Hacı Bektaş Velî, Hayâlî, Gilân Baba, Hâfizoğlu, Haremî, Hatâyî, Haydar, Hayretî, Hudâyî, Kadîmî, Kâ'imî, Kalender Abdâl, Kânî, Kemal Paşazâde, La'lî, Neş'etî, Nevres Baba (mecmuâ sahibi), Nizâmoğlu, Pertev, Pîr Sultân, Rûhî-i Bağdadî, Rûşenî, Rûşdî, Sabrî, Seherî, Sersem Ali Baba, Seyyid, Seyyid Hamdî, Sezâî, Şems-i Tebrîzî, Teslim Abdâl, Tîflî, Ulûmî, Ulvî, Ümmî Sinân, Vahdetî, Vîrânî, Vâsif-i Mîr-i Enderûn, Yemînî, Yesârî.

şairlerdir.² Mecmuanın devamında bir takım dualar, harf ve sayılarla dolu cedveller, cifr, sihirler, cin çağrıma usulüne dair bilgiler vs. bulunmaktadır.

Baş: El-hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Yâ Hayy u ..

Son: Leyse yerdî aliyi Rabbihi ümmi rabbibi

Bu makalede yayımlanan şiirlerden 3'ü sadece bu mecmuada yer almaktadır.

Mecmua-i Eş'âr (M3)

Yaprak sayısı: 292 yp.; ölçüler: 160x10.5 mm dış ölçülerinde, iç ölçüler muhtelif; satır sayısı: Muhtelif; cilt: Sonradan yapıldığı belli olan bordo bez kaplı mukavva cildin yıldızlı çiçek işlemeli sırtı siyah meşin cildi üzerinde Latin harfleriyle "Şiir Mecmuası" yazmaktadır; kâğıt: Mavi renkli, üç çizgi filigranlı kâğıt; yazı: Nefis nesih; istinsah tarihi ve müstensih: 27 Cemâziyû'l-evvel 1297; Kastamonulu İshâk-zâde Esseyid Hâfiż Hasan Fevzî.

Muhtevası: Mecmua, önemli bir kısmı Alevî-Bektaşî ve Hurûfî inanç sistemine mensup 392 şairin³ 600'e yakın şiirini barındıran oldukça

---

² Mecmuada şiiri bulunan şairler: Ali, Âlî Baba, Arşî [Efendi, Baba], Âşık Şem'î [Kul Şem'î, Şem'î Baba], Azmî Baba, Bâkî, Dervîş Sâfî, Fethî, Fitnat Hanım, Gâlib Efendi (Neş'et Efendi'yi tâmis), Hatâyî, İbrâhîm Hakki (Erzurumlu), Kalender Abdal, Mîsrî, Muhyî, Nesîmî, Şemsî, Vahdetî Baba, Vîrân Abdâl.

³ Mecmuada şiiri bulunan şairler şunlardır: Abdâl, Abîdî, Ademî, Adlî, Âgâhî, 'Âhid, Ahmed, Ahmedî, Âkif, Aklî, Âlî Paşa, Amasyalı İzzet Efendi, Ârif, Arîfî, Âsaf, Âsim, Âşık Ömer, Atâyî, Aynî, Bahârzâde Ferîde Hanım, Bahâyî, Bâkî, Bâzî, Bedrî, Behcet, Belîg, Ca'ferî, Celâlî, Cem'î, Cesârî, Cevâbî, Cevdet, Cihâdî, Çâkerî, Dehrî, Dertli, Dervîş Ömer, Dervîşî Baba, Dilşâdî, Dürrî, Ecrî, Edhem, Emrâhî, Erbâbî, Es'ad, Esrârî, Esrârkeş Bab, Derûnî, Eşrefzâde Rûmî, Fâ'ik, Fâ'iz, Fahri, Fazlî, Fedâyî, Fehîm, Fehîm-i Taşköprü, Fehîmî, Fenâyî, Ferrî, Fethî, Fevzî, Feyzî, Fuzûlî, Gafûrî, Gâli, Garîbî, Garîbî (A'mâ Yûsuf), Hâfiż, Hafîdî, Hâk-i Mahzûnî, Hâkim, Halîlî, Hâlisî Çelebi, Hamdi, Hâmî, Hanîf, Hanîfî, Hasbî, Hasmî, Hâşim, Haşmet, Hatâyî, Hâtem, Hayrî, Hîfzî, Hikmet, Hilmî, Hisârî, Hulûsî, Hurrem, Huşû'î, Hüdâyî, Hüseyînî, Hüseyînî Çelebi, Hüsnî, Hüsrev Efendi, İbrâhîm, İkbâlî, İlhâmî, İlhâmî (Sultan Selîm), İrsâdî, İshâk, İsmail Hakkî, İsmetî, İşretî, İtbâbî, Kabûlî, Kâmî, Kâmil, Kanberî, Kânî, Kâzîm, Keçecizâde İzzet, Kemâlî, Kemâlî Baba, Kenzî, Kerîm, Kırkkiliseli Şevket, Kuddûsî, Lâmi'î Efendi, Latîf, Lebîb, Lem'î, Leylâ Hanım,

hacimli bir şiir mecmuasıdır. Mecmua Kastamonu yöresi mahallî Divan şairlerini tanıtması bakımından da değerlidir.

Baş: Lebiñ câmını ey sâkî içen bir dahi and olsun

Son: Akar hûn-âb olur çağlar dükenmez çeşme-i dîdem

Bu makalede yayımlanan şiirlerin 3'ü bu mecmuada yer almaktadır.

Mecmua-i Eş'âr (M4)

Yaprak sayısı: 83 yp.; ölçüler: 165x105 mm dış ölçülerinde, iç ölçüler muhtelif; satır sayısı: Muhtelif; cilt: Sırtı siyah meşin, ebru kaplı kahverengi meşin cilt; kâğıt: Krem renkli âbâdî kâğıt; yazı: Ta'lik kırmazı, rik'a; istinsah tarihi ve müstensih: 13 Şevval 1257, "Kıztaşı civârında

Mâhir-i Kadîm, Mahmûd Hûdâyî, Mahsûlî, Mahvî, Mantıkî, Mecdî, Medîhî, Meftûnî (Sultân Mustafâ), Menba'î, Menzî, Merâmî, Meşrebî, Mevzûnî, Meydânî, Mezâkî, Micmerî, Mîhrî, Mîr Fâzîl, Mîr Hakkî (İsmâîl Paşazâde), Mîr Kâzîm, Mîr Necâtî, Mîr Nîhâd, Mîr Sa'îd, Mir'âtî, Misâlî, Muhibbî (Sultan Süleyman), Muhyî, Murâd, Murâdî, Murâdî (Sultan Murâd-ı Sâlis), Münîr, Muslimî, Müştâk, Nâ'ilî, Nâbî, Nahîfî, Nakşî, Nâlî, Nazîf, Nazîm, Nâzîm, Nazmî, Necîb, Nedîm, Nedîm (Mahmûd Nedîm Paşa), Nef'î, Nesîb, Nesîmî, Neş'et, Neş'et Efendi, Nev'î, Nevres, Nevres Paşa, Nîhâd, Nîhânî, Niyâzî, Niyâzî-i Cedîd, Niyâzî-i Hayder, Nîzâmeddin, Nûrî, Nûrî-i İskilibî, Nûrî-i Kadîm, Nûrî-i Tokâdî, Nûzhet, Osmân Nevres, Pertev, Pertev Paşa, Râ'if, Rahmî, Râsih, Râşid, Re'fet, Reffî-i Kâlâyî, Resmî, Reşîd, Reşîdî, Revânî Baba, Rîzâ, Rîzâ-yı Beşiktaşî, Rîzâ Paşa, Riyâzî, Rûhî, Ruhî-i Bagdâdî, Rûhî-i Kadîm, Rûşdî, Sâbir, Sâbit, Sabrî, Sabûhî, Sâdîk, Sa'dî, Safder, Sâfi, Safvet, Sâ'i, Sâ'ib, Sa'îd Efendi, Salâhî, Sâlim, Sâmî, Sânî, Saydî, Selâmî, Semâ'î, Sermed, Seyfî, Seyyid Ahmed Hicâbî, Seyyid Seyfî, Sîddîk Ali Baba, Sîdkî, Sîdkî-i Kastamonî, Subhî, Sultân Cem, Sultan Mehmed Hân (Muhammed mahlaslı), Sultân Mustafâ, Süleymân Fehmî, Süleymân Muhibbî, Sürûrî, Şâdî, Şâkir, Şâmî, Şefîk-i Hanyevî, Şehdî, Şem'î, Şem'î-i Konevî, Şemsî, Şemsî Paşa, Şemsî-i Sivâsî, Şerefî, Şevkî, Şeyh Cemâlî, Şeyh Gâlib (Es'âd mahlasıyla), Şeyh Rîzâ, Şeyh Selâmî, Şeyh Sezâyî, Shinâsî Bey, Şühûdî, Şükîrî, Tahsîn, Tâlibî, Tîgî, Türâbî, Ulvî, Ulvî Efendi, Usûlî, Vâfî, Vahdetî, Vahîd, Vasfî, Vâsif, Vâsif-î Enderûnî, Vecdî, Vehbî (Sünbulzâde), Vehbî, Vesîm, Vîrânî, Vüsûlî, Yahyâ, Yahyâ Efendi, Yehûdâ, Yemînî, Yesârî, Yetîmî, Yûsuf Nâbî, Yûsuf Ziyâ Paşa, Zahmî, Zâtî, Zekâyî, Zekî, Zihnî, Zihnî-i Çermîkî, Ziyâ, Ziyâyî, Zuhûrî.

Sofîler Mahallesinde sâkin Sirozî Ali Vasî Efendi bin Mehmed Bahâeddîn Azîzî.

Muhtevası: Nesîmî'nin 59 şiiri bulunan mecmuada⁴ son kısımda şîrlerden sonra Bektaşî tercümanı, Hacı Bektaş Veli'nin nesibi ve İstîhrâc-ı Gaybî Baba başlıklı 14 beyitlik bir manzume yer almaktadır.

Baş: Mey-i gülgûnda değil nergis-i mestîn aksi

Son: Bâdi ey Gaybî tekmîl-i nihâye

Bu makalede yayımlanan şiirlerin 1'i bu mecmuada yer almaktadır.

Mecmuâ-i Eş'âr (M5)

Yaprak sayısı: 88 yp.; ölçüler: 150x110 mm. dış ölçülerinde, iç ölçüler muhtelif; satır sayısı: Muhtelif; cilt: Açık kahve rengi meşin cilt; kâğıt: Biri beyaz âbadî, öteki krem renkli aharlı olmak üzere iki tür kâğıt; yazı: Rik'a, ta'lik; istinsah tarihi ve müstensih: 1240-1245 arası; ilk sayfadaki "Hâdimu'l-fukarâ bende-i Şeyh Hazret-i Gâlib Efendi –kuddise sırrihu'l-azîz- Mehmed Şâkir-i âciz [ü] kemter" ifadesinden bu şahsin mecmuanın sahibi ve müstensih olduğu anlaşılmaktadır.

Muhtevası: Mecmuânın muhtevası şöyledir: 1b-2b arası, 12b13a arası muhtelif berat suretleri, 14b-17b arasında "tarîk-i aliye-i Celvetiyyenin bey'ati beyânındadır" başlığı altında Şeyh Mustafâ Efendi'ye kadar (öl. H. 1182) gelen bir Celvetî şeceresi; Bahşî Ali Baba'nın vefatına tarih (21b), sahibi belli olmayan birçok müfred, şarkı ve nefesler bulunmaktadır. Nesîmî'nin 15 şiirinin yer aldığı mecmuada çoğu mutasavvîf olan 50'ye yakın şairin şiirleri bulunmaktadır.⁵ Niyâzî-i Misrî

---

⁴ Mecmuada şiiri bulunan şairler şunlardır: Fuzûlî, Nesîmî, Hatâyî, Hâsimî Osmân Efendi, Hayretî, Mevlânâ, Bâkî, Seherî Abdâl, Kul Şemsî, Zekâ'î, Ziyâ'î.

⁵ Mecmuada şiiri bulunan şairler şunlardır: Mecmuânın muhtevası şöyledir: 1b-2b arası, 12b13a arası muhtelif berat suretleri, 14b-17b arasında "tarîk-i aliye-i Celvetiyyenin bey'ati beyânındadır" başlığı altında Şeyh Mustafâ Efendi'ye kadar (öl. H. 1182) gelen bir Celvetî şeceresi; Bahşî Ali Baba'nın vefatına tarih (21b), şairi belli olmayan birçok müfred, muammâ, şarkı ve nefesler bulunmaktadır. Mecmuada şiiri bulunan 54 şair şöyledir: Ahmed, Âlî, Ârif, Ârifî, Atâ, Bâkî, Ca'fer, Ca'ferî), Cezbî, Dervîş Ahmed, Dervîş Ömer, Eşref-i Rûmî (Eşrefoğlu), Fatma Zehrâ Hanım, Fehîm, Fevzî, Feyzî, Gafûrî, Gülşenî, Habîbî-i Bağdâdî, Hacı Bayram-ı Veli, Hakîrî, Hakkî, Halîlî, Hatâyî, Hayâlî, Hüdâyî-Üsküdârî, İshâk, Kabûlî, Mahvî, Nâilî, Nakşî, Nesîmî, Nigârî, Niyâzî (Misrî), Nûrî, Rahmî, Rûhî, Sabrî, Sa'deddîn, Selâmî Efendi (Üsküdârî), Seyyid

39, Sabrî 31, Yunus Emre 27, Nesîmî 15, Eşrefoğlu 11 şiirle en çok şiiri bulunan şairler arasındadır.

Baş: Bâis-i vesîka budur ki...

Son: Gün gibi arz-ı cemâl itse o mâh-ı enver
Zerreves cismine üftâdeleriñ lerze düşer

Bu makalede yayımlanan şiirlerin 5'i sadece bu mecmuada yer almaktadır.

Cönk (C1):

Yaprak sayısı: 97 yp.; ölçüler: 150x95 mm dış ölçülerinde, iç ölçüler muhtelif; satır sayısı: Muhtelif; cilt: Koyu vişne, üzerinde geometrik şekiller olan meşin cilt; kâğıt: Âbâdî sarı kâğıt; yazı: Nesih; istinsah tarihi ve müstensih: Belli değil. Ancak nûshada yer alan şairlerin tamamının 16. yy. ve öncesinde yaşayan şairler olmasına ve yazmanın fizikî özelliklerine nazaran 16 veya 17. yy.da derlendiği tahmin olunabilir.

Muhtevası: Başta, Hâfız, Sâib ve Mevlânâ olmak üzere birçok Farsça şire yer veren, çoğunuğu Hurûfî ve Bektaşî olan Divan şairlerinin şirlerini barındırması gibi özellikleri, kitabı sadece şekil bakımından cönk saymamızı gerektirmektedir. Esasen bir "mecmuâ-i eş'âr"dır. Cönkte şairi kayıtlı olmayan Türkçe ve Farsça yüzlerce kıt'a, rubâî, müfred vs. vardır. Toplam 47 şairin şirlerini barındıran mecmuada⁶ Nesîmî'nin 95 şiiri bulunmaktadır. 17'si tuyuğ, diğerleri gazel olan bu şiirlerin 25'i ise Farscadır. Cönkte ayrıca Âfâk u Enfüs başlıklı Farsça bir mesnevi, Seher mahlaslı bir şaire ait "Velâyetnâme - Hikâyet-i dest-borîden" başlıklı bir 104 beyitlik bir manzume (37b-39a), tasavvufî bir mektup (77a-79a), Yunus Emre'nin "Çıkdım erik dalına anda yedim üzümü" matlıyla başlayan şirinin şerhi (84b-90b), ilaç terkipleri (80b-83b), Kitap fâli tarifi (93b-95b) ve 95b'den 96b'ye kadar Farsça kıt'a, rubâî ve müfredler yer almaktadır.

Nizâmoğlu, Sezâyî, Sûfî, Şems, Şemsî, Şems-i Tebrîzî, Usûlî, Vecdî, Yazıcıoğlu, Yûnus (Dervîş Yûnus, Âşık Yûnus), Yûnus-ı Mîsrî (?), Ziyâ.

⁶ Cönkte şire bulunan şairler şunlardır: Âgehî, Ağnî Dede, Ahmedî, Akşemsedîn Baba, Arşî, Bâkî, Behâyî, Câmî (Farsça), Celâlî, Ebussuûd, Emrî (Farsça 2 şiir), Eşrefoğlu, Hâfız (Farsça 5 şiir), Hâkim, Halîlî, Hâmî, Hatâyî, Hayretî, Huzûrî, Hüdâyî, Hüsâmeddîn (Farsça), Kabûlî, Kerîmî, Kemal Paşazâde, Nesîmî, Rûhî, Şems-i Tebrîzî (Farsça 4 şiir), Matlabî, Mevlânâ (Mesnevi'den ve Divan'dan muhtelif şiirler), Misâlî, Mücrim, Niyâzî, Seher, Sinânî, Şemsî, Vahdetî, Sâib (1'i tahmis 6 şiir), Sezâyî, Şî'rî, Za'fî, Zâtî, Zülâlî.

Baş: Şecâat resmini sanmañ ki ancak hûn-feşânlıkdır
Son: Tâlib-i dünyâya barmak gösterür...
Burada yayımlanan şiirlerin 10'u bu cönkte bulunmaktadır.

Cönk (C2)

Yaprak sayısı: 70 yp.; ölçüler: 155x90, iç ölçüler muhtelif; satır sayısı: Muhtelif; cilt: Yok; kağıt: Krem renkli âbâdî kâğıda siyah mürekkeple yazılmış, başlıklar surh.; yazı: Rik'a; istinsah tarihi ve müstensih: Belli değil; muhtevası: Cönkte 31 tanesi Fuzûlî'ye ait olmak üzere 41 şairin 120 şiiri bulunmaktadır.⁷

Baş: Anberîn sünbulüne bâd-i sehergâh esicek
Son: El alam kurtar ki nâ-çâr olmuşam yâ Rab meded
Burada yayımlanan şiirlerin 2'si bu cönkte bulunmaktadır.

METNİN KURULUŞUNDA İZLENEN YÖNTEM

1. Şirler, "A. Basılı Nesimî Divanlarının Hiçbirinde Bulunmayan Şiirler, B. Elimizdeki Mecmuâ ve Cönkler İle Bakü Neşrine Bulunan Ancak Türkiye'de Basılı Nesimî Divanlarından Bulunmayan Şiirler" olmak üzere iki grup altında toplanmıştır.

2. Şirler, bu gruplar içinde kalmak kaydıyla geleneksel divan tertibine göre (nazım şekilleri / hurûf-i hecâ) sıralanmıştır.

3. Şiirlere ait oldukları nazım şekillerine göre ("Kasîdeler, Gazeller, Tuyuğlar" başlıklarının altında) sıra numarası verilmiş, ayrıca her beyit numaralandırılmıştır.

4. Her şirin sıra numarasının yanına konan (*) dipnotuyla bulunduğu nüshanın rumuzu ve varak numarası gösterilmiştir. Birden çok mecmua veya cönkte bulunan şiirlerin nüsha farkları aparatta gösterilmiştir. B Bölümünde Bakü neşri (B) ile olan nüsha farklarına da aparatlarda yer verilmiştir. B ile farklılar gösterilirken hemen her mısrade bulunan "ben / men" vb. farklılıklara yer verilmemiştir.

5. Her şirin başında, vezin, çizgi (-) ve noktalar (.) ile gösterilmiştir.

---

⁷ Cönkte şiri bulunan şairler şunlardır: Âgâhî, Âhî, Bâdî, Bahrî, Câdî, Cûrmî, Dertli, Eşrefoğlu, Fâzıl, Fuzûlî, Hâkî, Hâlî, Hayâlî, Haydar, Hengâmî, Hüsnî, Dervîş İlmî, İrfânî, Kemâl, Kemâlî, Mahremî, Meftûnî, Mukîm, Nesîmî, Niyâzî, Nûrî, Rahşî, Recâî, Sabâyî, Sâkîb, Sâmî, Sîrrî, Şem'î, Şemsî, Sezâyî, Şâkir, Şevket, Vehbî, Yakînî, Zâtî, Zekâî.

6. Arapça âyet, hadis ve kelâm-ı kibarlar tırnak içinde gösterilmiş, anlamları dipnotlarda verilmiştir.

7. Farsça ibareler *italik* (eğik) karakterde dizilmiş, onların da Türkçeleri dipnotlarda verilmiştir.

8. Zihafî seslerde uzunluk gösterilmiş fakat dikkat çekmek için zihafî ses *italik* (eğik) karakterde dizilmiştir.

9. Metin tamiri yapılan yerler köşeli parantez [ ] içinde gösterilmiştir. Köşeli parantezle yapılamayacak metin tamirleri ise dipnotlarda gösterilmiştir.

10. Anlamını bulamadığımız veya okunuşundan emin olamadığımız kelimelerin yanına (?) konulmuştur.

11. Şairlerin yer aldığı nüshalarda, başta istinsah edildiği dönem dilinin etkileri olmak üzere türlü sebeplerden kaynaklanan farklı imlâlar vardır. Metin içinde imlâda birlik sağlamak adına Nesîmî'nin yaşadığı dönemin dili olan Eski Anadolu Türkçesi dil hususiyetlerine uyulmuştur.

12. Metnin neşrine yaygın transkripsiyon sistemi kullanılmıştır.

BASILI NESİMÎ DİVANLARININ HİÇBİRİNDE BULUNMAYAN ŞİİRLER

GAZELLER

1*

Vezin: _ _ ./ . _ _ ./ . _ _ ./ . _ _

1   Şabr eyle göñül çevre seni itse ȝelilâ
Mitfâh-ı ferecdür daхи “eş-şabru cemîlâ”⁸

2   Gel şâd-dil ol “inne ma‘ al-‘usri yüsür”⁹den
Mihnetlere ol râż¹⁰ vü “kesren ve ȝalîlâ”¹¹

---

* M2 64a.

⁸ “eş-şabru cemîlâ”. Kur’ân’daki “Şimdi sen güzelce sabret” anlamındaki “fasbir sabren cemîlâ” âyetine (70/5) işaret edilmektedir.

⁹ “inne ma‘ al-‘usri yüsür” (yüsrâ): “Evet, her güçlükle beraber bir kolaylık vardır” (Kur’ân 94/6).

¹⁰ râżî: metinde “râżî”.

¹¹ “kesren ve ȝalîlâ”: kırık ve eksik olarak (kırık dökük).

- 3 Bu gün yine ol “berde selâmâ”¹² buyurursa
Meydân-ı mahabbet ola gülşen-i Halîlâ
- 4 Nûş it kadehi ‘aşkına sev tâze civâni¹³
“Lâ taqnaťu min rahmeti”¹⁴dür “akvamu ķilâ”¹⁵
- 5 Dildâr olan itmez mi Nesîmî’ye mahabbet
“El-ķalbu min el-ķalbi ile’l-ķalbi sebîlâ”¹⁶

2*

- Vezin:** _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
- 1 ‘Âlemüñ cismi [vü] câni senden oldu Mustafâ
Seyyid-i kevneyn-i ‘âlem yâ Muhammed Muştafâ
- 2 “Küntü kenz”¹⁷ senden açıldı mevcûd-ı ‘âlem¹⁸
İy beyânın ‘ilmi şimdi [eyledi] hoş reh-nümâ
- 3 Şûretüň “Tâhâ” vü “Yâsin” iy resûl-i mu‘teber
(...)¹⁹ mâ fi’s-semâ’ iy cemâlüň “ķul kefâ”²⁰

---

¹² “berde selâmâ”. Kur’ân’dâ tam şekli “berden ve selâmen” şeklinde olup “serin ve esenlik ol” anlamına gelen ve Hz. İbrahim’în ateşe atılması olayından bahseden âyete (21/69) telmihtir.

¹³ civâni: metinde “çinâni (?)”.

¹⁴ “Lâ taqnaťu min rahmeti(llâh)": (Allah'ın) rahmetinden ümidi kesmeyiniz (Kur’ân 39/53).

¹⁵ “akvamu ķilâ”: Tamamının anlamı “Gerçekten de gece kalkmak, daha oturaklı ve okumak daha etkilidir.” olan âyetten iktibastır (Kur’ân 73/6).

¹⁶ “El-ķalbu min el-ķalbi ile’l-ķalbi sebîlâ”: “Kalpten kalbe yol vardır.” anlamında Arapça kelâm-ı kibar.

* M5 24a.

¹⁷ “Küntü kenz”: “Ben bir hazineydim.”

¹⁸ Misranın vezni bozuk (son cüzde eksiklik var).

¹⁹ Okunamadı.

²⁰ “Ķul kefâ”: “(Allah) yeter” de.” Kur’ân 29/52.

- 4 İy yüzüñ “innā fetahnā”²¹ iy cemälüñ fatiha
İy boyuñ çün kıl tebârek geldi sidre müntehâ
- 5 Ahşen-i taķvîm sensin iy “elem neşrah”²² şاقуñ
İy ruhun şakkı’l-ķamer çün dudağuñ şems-i ḍuḥā
- 6 Vahdetüñ şem^ci cemälündür cemälüñ şem^ci uş
Cânları pervâne ķıldı pes hidâyetden ziyyâ
- 7 Çün Nesîmî maḥşerüñ haşrında içdi kevseri
Sîrr[1] keşf oldı (...)²³ vahdeti қala bekâ

3***Vezin:** . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

- 1 Yüzüñ nûr-ı ḥudâdur yâ Muhammed
Saña cânlar fedâdur yâ Muhammed
- 2 Elif mîm bir yazıldı şüretinde
Şerîf aduñ “Tâhâ”dur yâ Muhammed
- 3 Aduñ[1] Ahmed-i Mahmûd didi Haķ
Bir aduñ Muştafâ’dur yâ Muhammed
- 4 ‘Urûcuñ sîrr-ı “sübħâne’l-lezî”dür²⁴
Saña Merve Şafâ’dur yâ Muhammed

²¹ “innā fetahnâ”: “Biz fethettik.” Tamamı “Innā fetahnâ leke fetħan mübînâ” (Biz sana apaçık bir fetih verdik) olan âyetten kîsmî iktibastır. Kur’ân 48/1.

²² “elem neşrah”: “Açmadık mı?” Kur’ân 94/1. Hz. Muhammed’iñ göğsünün genişletildiğilarındaki bu hadise de Miraç gecezi ile ilgilidir.

²³ Okunamadı.

* M5 22b.

²⁴ “sübħâne’l-lezî” Kur’ân 17/1. “Her türlü kusur, ayıp ve eksiklikten uzak olan Allah yürüttü.” mealindeki âyetten kîsmî iktibastır.

- 5 Ebû Bekr'i sevenler oldu 'âşık
'Ömer ulu 'alâdur yâ Muhammed
- 6 Şu resm-ile okur Kur'ân[1] 'Oşmân
'İlim kân-ı hayâdur yâ Muhammed
- 7 Olan kâfirlere dünyâda çattâl
'Aliyyel'l-Murtezâ'dur yâ Muhammed
- 8 Nesîmî kuluña kııl sen hidâyet
Kuluñ işi haṭâdur yâ Muhammed

4***Vezin:** _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

- 1 Çünkü bildüñ mü'minüñ ķalbinde beytullâh var
Niçün 'arż itmediüñ ol dem ki evel Allâh var
- 2 Her ne var âdemdedür²⁵ âdemde[n] iste Hâkk [1] sen
Olma İblîs-i şakî âdemde seddullâh var
- 3 Gel "ene'l-Hâk"²⁶ defterinden al sebaķ iy ʐât-ı Hâk
Dem-be-dem bâṭîl taşavvur itme hakkullâh var
- 4 Sen saña lâf eyleyüp²⁷ çün da' vâ-yı hâm eyleme
Lâ-cerem hâli²⁸ degül meydânda her dem şâh var
- 5 Şûfîmüñ ķalbinde eger varsa ʐikr-i "lâ ilâh"
'Âşîk-ı şâdiqlarun ķalbinde "illallâh" var

---

* M5 73a.

²⁵ Metinde "âdemdedür" kelimesinden sonra "bil" yazmakta ise de anlam ve vezin bakımından fazladır.

²⁶ Ene'l-Hâkk: "Ben Tanrıyım." İlk defa Hallâc-ı Mansur tarafından söylenilip Nesîmî'nin de birçok şiirinde söyledişi söz.

²⁷ eyleyüp: metinde "eylemeyeüp".

²⁸ hâli: metinde "hâli".

- 6 Kimseyi ṭa^c n itme iy dil sırr-ı Haqq[a] vâkif ol
Nûr-ı Haq'dur cümle eşyâ şanma şâtrullâh var
- 7 Kim ki ma^c mûr eyledi vîrâne ķalbin Haqq-içün
Āferîn taħsîn anuñ sırrında şeydullâh var
- 8 Maḳşûda irmek dilerseň ṭâlib-i vech-i ilâh²⁹
Lâ-cerem vücûd evinde hasbeten lillâh var
- 9 Pehlevân oldur ki cehdle³⁰ hîrş-ı nefs[i] katl ide
Hem erenler meclisinde anlara_eyvallâh var
- 10 Yılda bir kez hacc olursa Ka^cbe'de gel ḥâcî̄sen
Dilleri eyle ṭavâf³¹ her demde ḥaccullâh var
- 11 Çünkü mahfīdür haķika[t] iy Nesîmî söyleme
Epsem³² ol fâş itme kim yolda nice güm-râh var
- 5***
- Vezin:** _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
- 1 Dil-berâ 'aşķuñda 'âlem ser-be-ser ġavgâ çeker
Şanma kim 'aşķuñ belâsın ben ķuluñ tenhâ çeker
- 2 Ger saña taķîr idem şerh-i derûnum şemmesin
Bâzû-yı himmet ķılam ber-kûh u bâ-şâhrâ çeker
- 3 'Âşıķ-ı Haq-bin ķılur yâruñ temâşâsın bu gün
Zâhid-i hod-bin durupdur ġuşşa-i ferdâ çeker

²⁹ Bu tamlama metinde “vav” ve “he” rumuzlarıyla gösterilmiştir Rumuzun yanı sıra anlam ve vezin karinelerinden hareketle ibarenin “vech-i ilâh” olması gerektiğini düşünüyoruz.

³⁰ cehdle: metinde “cihetde” (?).

³¹ Dilleri eyle ṭavâf: metinde “Tavâf ise dilleri”

³² epsem: metinde “hep sem” (?)

* M1 29b.

- 4   Şubh-ı vaşluñdur cemâlûñ āfitâbin³³ görmege
Gözlerüm tâ şubh-dem bîdâr-i şebhâ şeker
- 5   Ey Nesîmî yâruñ esmâsin dilüñde[n] koyma kim
Kim müsemmâya seni hâşıyyet-i esmâ çeker
- 6*
Vezin: . — / . — / . — / . —
1   Eyâ şâh-ı sa‘îd-alter yüzüñ ‘arş-ı mu‘allâdur
Dudağıuñ çeşme-i hayvân lebüñ câm-ı müşaffâdur
- 2   Cemâlûñ şûret-i Raḥmân vişâlûñ ravża-i rîzvân
Kemâlûñ genc-i bî-pâyân vücûduñ cân-ı eşyâdur
- 3   Boyuñ tûbâdur ey hûri yüzüñdür ‘âlemüñ nûrı
Cemâlûnde ‘ayân görüdi anuñ kim ‘ayn[1] bînâdur
- 4   Kâmer devrinde ey fitne sen olduñ hûblara hâtem
Senüñ hâlûñ hayâlinden cihân pûr-şûr u ǵavgâdur
- 5   Kiyâmet kopdı hüsnuñden meger yevmü’l-hisâb oldı
Belâlardan ıraq olsun bu ne kadd ü ne bâlâdur
- 6   Bu dünyânuñ zer ü genci görünmez ‘aynuma billâh
İki ‘âlemde mağşûdum kemâl-i hüsni zîbâdur
- 7   Şehâ luṭf u kerem eyle Nesîmî’ye zekâtuñdan
Garîb ü ‘âşık u şeydâ esîr ü zâr u tenhâdur

---

³³ āfitâbin: metinde “āfitâbuñ”.

* C1 55a.

7*

- Vezin:** _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
 1 Nokta-i sırı ilâhi bâ-i bismillâhdur
 Kim ki bilmez bu sıri ol müşrik-i güm-râhdur
- 2 Nâtiğ-i 'ilme'l-yakîndur cümle eşyâ ey göñül
 Bu cihetden Hâkî kitâbi "yezkarûnallâh"³⁴dur
- 3 Hem kıyâm u hem ku'ûd u hem yemin ü hem şimâl
 Her yañadan bañaram ol "semme vechullâh"³⁵dur
- 4 "Küntü kenz"üñ³⁶ sırrını âdemde kıldı âşikâr
 Kim vücûd-ı âdemî sırı-ı kelâmullâhdur
- 5 Hâliku'l-cinnüñ vücûdî istivâdur 'arşla³⁷
 Hâdî-i ehl-i yakîn taþkîyla ol râhdur
- 6 Sırı-ı tenzîl-i İlâhi dil-berüñ vechindedür
 Şâhib-i te'vîl ider³⁸ kim şûretullâhdur
- 7 Sırr eger kılsañ Nesîmî'nüñ vücûdından yakîn
 Bilesin hakkı'l-yakînin vech-ile âgâhdur

* M1 16a.

³⁴ "yezkarûnallâh": "Allah'ı anarlar." (Kur'ân 3/191, 4/142).³⁵ "semme vechullâh": "Allah'ın yüzü oradadir." (Kur'ân 2/115). Beyit bu âyetin tamamının nazmen ifadesi hâlindedir: "Doğu da, Batı da Allah'ındır. Nereye dönerseniz Allah'ın yüzü oradadir. Şüphesiz Allah geniştir. Allah bilendir."³⁶ "Küntü kenz": "Ben bir hazineydim."³⁷ Nesîmî'nin şiirlerinde çok geçen "'Ale'l-'arşî'stivâ" (Arş üzerine hâkimdir.) âyetine (Kur'ân 7/14, 10/13, 13/2, 20/5, 32/4, 57/4) telmih edilmiştir.³⁸ Burada "ider" kelimesi, Eski Anadolu Türkçesi döneminde "demek", "söylemek" anlamında kullanılan "aytmak, eytmek" filinin geniş zamanı olan "aydur / eydür" anlamındadır. Kelime metinde bu şekilde harekelenmiştir. 11. gazelin 5. beytindeki "ider" de aynı anlamdadır.

8*

Vezin: _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

1 Mü'minüñ ķalbi içinde çünkü Beytullâhdur
Niçün 'izzet eylemezsin anda çün Allâh'dur

2 Ol maķām kim Tañrınuñ 'arş[1] okurlar [hem] ani
Mü'minüñ ķalbidür ol kim taht-ı şâhenşâhdur

3 İstegil bir ehl-i dili ol bilür Hâk yolunu
Kim anuñ rûşen dilinde Hâlk'a doğru râhdur

4 Yerde gökde her ne kim var dünyâda 'uķbâda hem
Cümlesinden belki yaħşı bir dil-i āgâhdur

5 Ey Nesîmî her kim ol dil Ka'be'sin kıldır tâvâf
İrdi maķşûd-ı murâda vâşîl-ı dil-ħâhdur

9*

Vezin: _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

1 Hamdü lillâh kim bu gün merd-i Hudâ meydânıdur
Bende-i evlâd-ı Hayder Muştâfâ meydânıdur

2 Seyrini ķatl itdi eyledi gitdi aradan ikilik³⁹
“Laħmûke laħmi”⁴⁰ Aliyye'l-Murtażâ meydânıdur

3 Zehrini şeker bilüp ķahrını hergiz nûş ider
Ser-ver-i dîn ol Hasan ħalku'r-Rîzâ meydânıdur

4 Ma' den-i 'ilm-i velâyet ol Huseyn-i pâk-dîn
Ya'nî maķtûl-i⁴¹ şehîd-i Kerbelâ meydânıdur

* M1 16b.

* C2 50b.

³⁹ Vezin kusurlu.

⁴⁰ “Laħmûke laħmi”: “Senin etin benim etimdir.” Hz. Muhammed'in Hz. Ali'ye hitaben söylediği rivayet edilen söz.

- 5 Kerbelâ içre ḫalupdur ehl-i dîne yādigār
Ol Huseyn oğlu ‘Alî Zeyne’l-‘abā meydānidur
- 6 Ol Muhammed Bākîr u⁴¹ Ca‘ fer imām-ı ehl-i dīn
Kāzīm u Sultān ‘Alî Mūsā Rıżā meydānidur
- 7 Şāh Takī vü bā-Naṣīḥ şāh-ı miyān-ı evliyā
‘Asker-i ḳutb-ı velāyet reh-nūmā meydānidur
- 8 Hāricidür dem-be-dem uran velāyet tīğını
Ol Muhammed Mollā-yı şāhib-livā meydānidur
- 9 Ey Nesīmī geldi Düldül çııldı yine Zu'l-fekār
Hamdü lillāh pādişāh-ı evliyā meydānidur
- 10***
- Vezin:** . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _
- 1 Zihî devlet ki mahbûbum perîdür
Kamu zibâlaruñ zibâteridür
- 2 Dişi incü gözi āhū özi şūh
Yüzü bir deste gül berg-i teridür
- 3 Nazar-bâz olmışam şimdi haķîkat
Ki manzûrum nigâruñ manzaridur
- 4 Cemâlin⁴³ göreli men ol perînûñ
Göñül mecmû‘-ı ‘âlemden berîdür

---

⁴¹ maḳṭûl-i: metinde “maḳbûli”.

⁴² Bākîr u: metinde “Bākîri”.

* C1 57b.

⁴³ Cemâlin: metinde “Cemâlûñ”.

5 Men ol maḥbūb ile hem-dem olan gün
Ki māh ile kırān-ı müsteridür

6 Eger men Hızır isem sen āb-ı hayvān
Nigārā cām-ı la^c lüñ lebleridür

7 Muhammed ü^c Alī kādī olan gün
Nesīmī der-maḳām-ı Ḥayderidür

11*

Vezin: . ____ / . ____ / . ____
1 Kişi ki ma^c rifetde⁴⁴ kāmil olmaz
Aña dār-ı hidāyet⁴⁵ vāṣıl olmaz

2 Şerī^c atde mükemmel olan ādem
Ṭariqat^c āleminden gāfil olmaz

3 Hudāyā virmegil cāhile devlet
Cāhil devlete vallāh kāyil olmaz

4 Halāyık ḡuşşa ile oldı āh vay⁴⁶
Ğam u ḡuşşada nesne hāşıl olmaz

5 Hüner bābında lāf urma Nesīmī
Özin ögen kişiler ‘ākıl olmaz

12*

Vezin: . ____ / . ____ / . ____
1 Şehā gönlüm perişān oldı sensiz
Cigerüm ṭopṭolu kan oldı sensiz

---

* M1 22b, C1 59b.

⁴⁴ Ma^c rifetde: ma^c rifetd M1.

⁴⁵ dār-ı hidāyet: nūr-ı ināyet C1.

⁴⁶ ile oldı āh vay: ilen ḫaldı āh u vāṣı M1.

* M1 28b.

- 2 Yağındur senden ayru şāh-ı ḥūbān
Bu gönlüm tahtı vīrān oldu sensiz
- 3 Kime beñzersin ey sen māh-peyker
Ki ‘ālem bend ü zindān oldu sensiz
- 4 Gözüm yaşı cihānı dutdı ey cān
Gören aydur ki ṭūfān oldu sensiz
- 5 Nesīmī Ḳuluña⁴⁷ Ḳıl çāre dermān
Ki cānlu geldi bī-cān oldu sensiz

13*

- Vezin:** _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
- 1 Bir muvāfiķ şohbet oldu güše-i ḥalvetde dūş
Ḳādī oldu cur‘ a-gīr ü seyyid oldu bāde-nūş
- 2 Dūş tā vakṭ-i seher içdük mey *ez-cām-ı ṣafā*⁴⁸
Gökdeki cümle melā’ikler çağırıldı nūş nūş
- 3 Hem şerī‘at hem ṭāriķat hem ḥaḳīqat ma‘rifet
Virdi bir fetvā bize *der-ma‘ni-i ḥalqa-be-gūş*⁴⁹
- 4 ‘Ārifūn sürmez dīvānuñ (?) ol kerīm-i lem-yezel
Şol sebebden münfa‘ ildür şūfī-i peşmīne-pūş
- 5 Bu Nesīmī’nüñ irişmez kimse Ḳavl ü fi‘ line
Gāh şeyh ü ‘ābid olur gāhi olur mey-furūş

⁴⁷ Ḳuluña: metinde “ḳulına”.

* C1 61a.

⁴⁸ *ez-cām-ı ṣafā*: safā kadehinden.

⁴⁹ *der-ma‘ni-i ḥalqa-be-gūş*: Kulağa küpe olacak anlamda.

14*

- Vezin:** _ _ . / . _ _ . / . _ _ . / . _ _
- 1 Aldanma göñül dünyâ-yı gaddârına kıl yuf
Ol mekr idici kevkeb-i seyyârına kıl yuf
- 2 Doğrı varana Hâk yoluna Hâk'dan 'aṭādur
Egri varanuñ cübbe vü destârına kıl yuf
- 3 Vâ'ız ki ider bunca rivâyât ile va'zı
Ef'âlini gör anuñ u kirdârına kıl yuf
- 4 Uçmağa yüzin dutdı gider zâhid-i sâlûs
Tesbîh ile seccâde vü zünnârına kıl yuf
- 5 Zâhid hâd ider dünyâ benüm âhîretüm var
Hoş-bahta hayâl eyledi pindârına kıl yuf
- 6 Hürşîd [ü] kâmer tâ kim urur çerh semâ'ı
Bîhûde gezer gerdiş ü devvârına kıl yuf
- 7 Yuf koltuğuña söylerem ey şeyh-i şeyâtîn
Misvâkini ko turre-i tarrârına kıl yuf
- 8 Mü'minlere zindân-ı belâ dünyâ-yı fâni
Ko dünyâ-yı vü cîfe-i murdârına kıl yuf
- 9 Şeytân-ı la'în secdeye indürmedi başın
Îkrârı anuñ yoķdur u inkârına kıl yuf
- 10 Bir ehl-i nażar bulmadı bu dünyâda kâmil
Bîhûde doğar maṭla'-ı envârına kıl yuf
- 11 Tâ buldu Nesîmî ser-i kûyunda maḳâmi
Koydu çemen ü cennet ü gülzârına kıl yuf

* M1 19b.

15*

Vezin: _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

- 1 Dil binâ-yı Kibriyâ'dur yıkma göñlin kimsenüñ
Genc-i esrâr-ı Huda'dur yıkma göñlin kimsenüñ
- 2 Kalb-i mü'min beyt-i Haç'dur hacc-ı ekber andadur
Secdeğâh-ı Muştâfâ'dur yıkma göñlin kimsenüñ
- 3 Dest-i kudretle yazıldı şun^c-ı Haçk-ı lem-yezel
Zü'l-fıkâr-ı "lâ-fetâ"dur⁵⁰ yıkma göñlin kimsenüñ
- 4 Hem hadîşinde buyurdu seyyid-i hayru'l-beşer
Sidre vü 'arşe'l-'alâdur yıkma göñlin kimsenüñ
- 5 Evliyânuñ mu^c cizâti enbiyânuñ himmeti
Andadur fi'l-cümle eşyâ^c yıkma göñlin kimsenüñ
- 6 Ey Nesîmî nûr-ı Haç'dur andadur esrâr-ı Haç
Cilvegâh-ı evliyâdur yıkma göñlin kimsenüñ

16*

Vezin: : _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

- 1 Bârekallâh iy ğani Haç kudretüñde gânâşin
Kudretüñ noşşâni⁵¹ yokdur 'âlemüñ sultânıñ
- 2 Kudretüñ bilinmek için halk idüp bu 'âlemi
Sen saña perde olup bes ne-y-içün pinhânisin

---

* M3 134b.

⁵⁰ lâ-fetâ: Tamamı "Lâ-fetâ illâ Ali lâ seyfe illâ Zulfikâr" olup Ali'den başka genç, Zülfikar'dan başka kılıç yoktur." anlamındaki Hz. Muhammed'e atfedilen sözden iktibastır.

* M5 70a. Şiirde "Gazel" başlığının hemen altında "El-'azîz Seyyid Nesîmî Sultan kaddesallâhu sırrahu" ibaresi vardır.

⁵¹ noşşâni: metinde "nefsâni" şeklinde yazılmıştır.

- 3 Od [u] şu ṭoprağ [u] yilden yaradup insān didüñ
Her melekāt secdeğâhi Ḳible-i īmânısın
- 4 Emrûñ ile deprenür söyler dil [ü] dudağ seni
Söleyüp söyletdüren hem arada (...)
- 5 Yir ü gök kürsî vü ‘arşda⁵² senden özge nesne yok
Külliñüñ külliñ vücüdü hem vücüduñ cānisın
- 6 Vird idüp dilde okur dâyim “ene’l-Ḥaḳ” sūresin
Maṇṣūr-ı ‘ışķuñ yolunda dār içün urkanısın
- 7 Dört kitābuñ ma’ñ̄si hem sensin yā ilâh⁵³
İnc̄l [ü] Tevrāt Zebûr [u] Ahmed’üñ Kur’ānisin
- 8 ‘Iyd-ı vaşla irmegे çün cānı ƙurbān eyledüñ
Şāh Huseyn’e tā ezelden Kerbelā meydānisin
- 9 Mecn̄īn’uñ Leylā’sı sensin Ferhād’uñ Şirīn’isin
Zelḥā’nuñ Mîşr içinde Yūsuf-ı Ken’ān’isin
- 10 Seyyid’üñ Ḱalbinde yā Rab senden özge kimse yok
Göñli evinde⁵⁴ yazılmış defter [ü] dīvānisin
- 17*
- Vezin:** _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
- 1 Ey müfessir müşḥafuñ gel heft deryāsin okı
Sen Ḥaḳ’uñ ‘ayne’l-yakīn ‘ilm-i müsem̄māsin okı

---

⁵² Yir ü gök kürsî vü ‘arşda: metinde “Yirde gökde ‘arşda kürsîde” şeklindedir.

⁵³ Vezin kusurlu.

⁵⁴ Metinde “evinde” kelimesinden sonra vezni bozan “hele” kelimesi vardır.

* M4 13a.

- 2 Geç bu varlık ‘iddetinden baķ kelāmuň ʐatına
Haṭṭ-i vechu’llâh içinde sûre-i “Yâsîn” okı
- 3 Mescidi taķvîm[i] koġıl baķ bu Haṭṭ mihrâbına
Meclis-i ‘ârifler ile ‘ışķ deryâsın okı
- 4 Gör ne minber yaşamışdur o haṭṭibûň vechine
Ol ‘acâyib minberüň sen Mescid Aķşâ’sın okı
- 5 Çün gönü'l “mûtû”⁵⁵ rumûzïnla hayâta buldı yol
Defter-i āb-i hayâtuň Hîzr u İlyâs’ın okı
- 6 Lâ-ilâhuň ʐikri Rezzâk’uň (...)⁵⁶ dür āb
Sîrr-i illallâhî fehm it medhîn a' lâsın okı
- 7 Çün Nesîmî vâşîl oldu dil-berinüň vaşlina
Înkisâr-i ǵayb-i ketm-i sîrr-i isrâsın okı

TUYUĞLAR

1*

Vezin: _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

Söyle ey zîbâ ki zîbâdur sözüň
‘Arş er-rahmân [u] “Tâhâ”dur sözüň
Küll-i esmâ’-i müsemmedur sözüň
Nefħa-i nuṭķ-ı Mesîħâ’dur sözüň

---

⁵⁵ Tamamı “mûtû ɭâble en-temûtû” olup “Ölmeden önce ölüñüz.” anlamındaki, kimi rivayetlere göre hadis, çoğu hadis bilginlerince ise uydurma olan; ancak mutasavvıfların çoğulukla kullandıkları söz.

⁵⁶ Bu bölüm okunamadı.

* C1 63a.

2*

Vezin: _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

Gevher-i bahır-i hadâyiğdurd yüzüñ
Bâde-i nuql-i şadâyiğdurd (?) yüzüñ
Gör nice ince dakâyiğdurd yüzüñ
Kîble-i küll-i hâlâyiğdurd yüzüñ

**ELİMİZDEKİ MECMUA VE CÖNKLER İLE BAKÜ NEŞRİNDE BULUNAN
ANCAK TÜRKİYE'DE BASILI NESİMÎ DİVANLARINDAN
BULUNMAYAN ŞİİRLER⁵⁷**

KASİDE

1*

Vezin: . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

1 Elâ eydürri bahır-i lâ-mekânum
Elâ ey la^cl-i kân-i “kün fekân”um⁵⁸

2 Ohıyam diñleseñ enfüs kitâbin
Hâdiş[i] bes şahâdüdür ohıyanum

3 Ki her ne var ise âfâk içinde
Var ol enfüsde yokdur imtihânum

4 Hurûf-ı ‘aql’ imiş bu maşdar eşyâ
Yazılmış nûşha-i iki cihânum

---

* C1 63a.

⁵⁷ “B” rumuzu Bakü’de basılan Cihangir Geramanov neşrini remzettmektedir.

* M1 20b, B 3/92 (Sadece bir nûshada [N] mevcut).

⁵⁸ “kün fekân”: Ol, hemen oldu.”. Kur’ân’dâ “kün fe-yekûn” (Ol, hemen olur) (1/117, 3/47-59, 6/73...) şeklinde geçen ibare, edebiyatımızda çoğunlukla “kün fekân” şeklinde kullanılmıştır (Yılmaz, 1992: 98).

- 5 Buyurdu şâh-ı merdân şîr-i Yezdân
Özin⁵⁹ bileni yarlıgar Okan'um
- 6 Tanıyan nefsini tanır Hûdâ'sın
Dağı yarlığ ider şâh zamânum
- 7 Kažâ ile ķaderdür fi'l-i niyyet
Hireddür 'arş u kürsî levh-i cânum
- 8 Vücûduñdan⁶⁰ taleb kıl levh-i mahfûz
Ohiyam hikmet-i levh-i me'ânum
- 9 On iki burc ile yidi kevâkib
Olur başından ayağ buydı sanum
- 10 Buruc içre ayağ hût u hamel baş
Ķamer hem öpkedür⁶¹ burc-ı zebânum
- 11 Uṭārid ṭab' umuz bögrek bu zühre
Yürekdür şems ü hûrşîd-i tâbânum
- 12 Talaķ oldı zuhal mirriħ hem od
Baķarsuķ müsteri ġöbek mżânum
- 13 Boyum șevr ü ķolum cevzâ bilürem
Bu sözde yoħ durur żerre gümânum
- 14 Sümek topraġ u diş yildür setekrîr (?)
Olur od ķan u et āb-ı revânum

---

⁵⁹ Özин: Özini B.

⁶⁰ Vücûduñdan: "Vücûdindan" M.

⁶¹ Türkçe bir kelime gibi görünen "öpke"yi Tarama ve Derleme Sözlüğü dâhil baktığımız sözlüklerde bulmadık. Beyitteki anlamı "öfke" ile uyuşmaktadır. Bu kelimenin arkaik şekli olabilir.

- 15 Vücûdda balğam u sevdâ vü safrâ
Kılur galye⁶² olur ser-çeşme kanum
- 16 Esed gögsüm durur emçek serâtân
Bağarsuğ müsterî göbek mânzânum⁶³
- 17 Zeker akreb [u] kâvs bud cedy dizler
Aşuklar delvdür⁶⁴ bellü beyânum
- 18 Solum mağrib şagum maşrik yemîn anuñ⁶⁵
Baş üstî⁶⁶ şol yesâr üstî⁶⁷ dabânum
- 19 Göñülüñ kuþbîdur gerdûnda gerdân
Görinür arhada geh kehkeşânum
- 20 Meşelde tâb^c umuzdur yidi kat yer
Ağaçlar tûg olur dağ üstüñ^v ânum
- 21 El ayağdur kamı işlerde kâmil
Kulağ oldu nâ'ib göz dîdebânum
- 22 Felek atamuz [u] gâbrâ anamuz
Kamu eşyâ birâder mihrbânum
- 23 Tevârîh beyyinât gerdiş tevaþkuf
Olur bir nüktede ey nüktedânum

---

⁶² galye: galbe B.

⁶³ 12. beytin ikinci mîsraî aynen yazılmış. B nûshası da böyledir.

⁶⁴ Aşuklar delvdür: Aşuqlardan durur B.

⁶⁵ Vezin kusurlu.

⁶⁶ üstî: üstin B.

⁶⁷ üstî: üstin B.

- 24 Karanğu kayğudan şadlıg ışıkdan
Olur bâtin nihân zâhir 'ayânnum
- 25 Yine tırnak u dişler oldu ma' den
Olur bir nükteye ey nüktedânum⁶⁸
- 26 Vücûdum dört faşıl oldu 'anâşır
Bulud öpke (?) yaşum yağmur yağanum
- 27 Buluduñ gögregi olsa yașumdan
Çaçılımiş berk urur ra' d u fîgânnum
- 28 Muṭî' dür muṭma'în mülhimme cāsūs
Olur levvâmede⁶⁹ muķbil nişânnum
- 29 Olur başda heves her biride ḫan
“Eger mā ḥûlyâ (...)”⁷⁰ de ḫanum”
- 30 Hayâlüñ naşıdur cümlesi tezvîr
Yavuzlîk⁷¹ egrilik güm-reh gümânnum
- 31 Tefahhüm 'Azra'îl fehmüm Mâkâ'îl
Ki İsrâfîl-durur nuṭk-ı zebânum
- 32 Hîreddür Cebra'îl mürsel dilümüz
Göñül içre durur râz-ı nihânnum
- 33 Olupdur yidi ikläim yidi a'żâ
Göñül tahtı dahîdur 'aşk nişânnum⁷²

⁶⁸ 23. beytin ikinci misrainının aynı. Bu misra B'de “Semeklerde ilikler oldu kânum” şeklindedir.

⁶⁹ levvâmede: levvâhda B.

⁷⁰ Metinde boşluk bırakılmıştır. Bu misra B'de “Eger mā ḥûlyâ be-deh nişânum” şeklindedir.

⁷¹ yavuzlîk: yûrlik (?) B.

- 34 Olur perhîz arı tâ^c at Hudâ'ya
Bulupdur halvet [ü] 'uzlet revânum
- 35 On iki ay dolar bir İl dükense
Olur ebced bu sîn ü şîn nişânum
- 36 Kelâm-ı Izidi z'ân⁷³ nâzil oldı
*Sî vü dü*⁷⁴ evvel ol harf-i zebânum⁷⁵
- 37 Mufaşsal şüret oldı zât-ı mücmele
Şîfât u zât-ımiş cism-ile cânum
- 38 Karanку kaykudan uyhu 'ademden
Bilûn uçmağmış damu nâ-dânum⁷⁶
- 39 Mülevvesler cahiller dîv [ü] şeytân
Arılardur melek ehl-i ımnânum
- 40 Savaşmeklik⁷⁷ deleşmeklik idişmek
Kamu itlik durur âdem-nişânum
- 41 Tevâzu^c âdem u kablan tekebbür
Gažablanmağ dağı irür ılanum
- 42 Hased dutmağ doñuz ayu şifatdur
Karınca hırşlarum kîne çiyanum

---

⁷² nişânum: şânum B.

⁷³ z'ân: ondan

⁷⁴ *Sî vü dü*: otuz iki. Hurûfilikte kutsanan sayılardandır.

⁷⁵ Bu misra B'de "Ki bîst ü heş ol harf-i zebânum" şeklinde.

⁷⁶ Her iki nûshada da bu şekildedir ve bu şekliyle vezin kusurludur.

⁷⁷ Savaşmeklik: Sü itmeklik B.

- 43 Şağırlığ çoğ yemek şehvet eşeklik
Yavuz hū kurt hīle tilki şolanum
- 44 Kırılmağ kişi u yaz oldı yigitlik
Tıf(ı)llik yay-ımiş kehl [ü] civānum
- 45 Vücûdum şehriniñ cellâd[ı] dışdır
Ne ki⁷⁸ loğma şunar çeyner dehānum
- 46 Ezel evvel ebed pâyân u āhir
Cesed aşgar cihān ekber revānum
- 47 Haber bulmış Seyid aydur “arefnâk”
Olaruñdur dilümde tercemānum
- 48 Hudâ saklar Nesîmî’yi sir içre⁷⁹
Felek fâni durur bâki Okan’um

GAZELLER

1*

Vezin: _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

- 1 İy göñül her bir vücûddan cân umarsın ne ‘aceb
Bi-keremden lutf-ıla ihsân umarsın ne ‘aceb

- 2⁸⁰ Umma her şalbi zağalden⁸¹ ‘âşıkuñ esrârını
Kâfirüñ gönlünde sen imân umarsın ne ‘aceb

---

⁷⁸ Ne ki: Teke B.

⁷⁹ Nesîmî’yi sir içre: Nesîmî’ni B.

* M5 51b; B3/10.

⁸⁰ B’de 8. beyit.

⁸¹ Zağalden: zevâlden M5.

- 3⁸² Dîv-i nâ-mahrem ki dutmaz⁸³ ism-i a‘zamdan haber
Ehrimenden⁸⁴ râhmet-i râhmân umarsın ne ‘aceb
- 4 Her kâyanuñ la‘ li olmaz her deñizüñ⁸⁵ cevheri⁸⁶
Her şadefden lü’lü’-i mercân umarsın ne ‘aceb
- 5 Çün ‘azâzîl⁸⁷ ahsen-i takvîme baş indirmedi
Anda sîrr-ı Ka‘be-i hânnân umarsın ne ‘aceb
- 6 Hîçmiş zûhdi vü zerkı zâhidüñ efsânesi⁸⁸
Şol fakîhden ma‘nî-i Kur’ân umarsın ne ‘aceb
- 7 Bî-şerî‘at hem⁸⁹ ne bilsün enbiyânuñ⁹⁰ şartını⁹¹
Bî-şari‘atdan reh-i erkân⁹² umarsın ne ‘aceb
- 8 Bî-başardan ma‘nî-i şevk-i kemâl-i ma‘rifet⁹³
Bî-haberden şohbet-i ‘îrfân umarsın ne ‘aceb
- 9 İy Nesîmî bî-vefâdan umma gel resm-i vefâ
Bî-vefâdan ‘ahd ile peymân umarsın ne ‘aceb

---

⁸² B’de 6. beyit.

⁸³ Dîv-i nâ-mahrem ki dutmaz: Dîvâne merhûm ne bilsün M5

⁸⁴ Ehrimenden: Ehli şanma M5.

⁸⁵ deñizüñ: deryânuñ M5.

⁸⁶ Vezin kusurlu.

⁸⁷ ‘azâzîl: ezelde M5.

⁸⁸ Bu beyit sadece B nüshasında var.

⁸⁹ Bî-şerî‘at hem: Bî-şerî‘atlar B.

⁹⁰ enbiyânuñ: ebnânuñ M5.

⁹¹ şartını: sırrını M5.

⁹² Bî-şari‘atdan reh-i erkân: Bî-şari‘atka râh-ıla erkân M5.

⁹³ Bu beyit sadece B nüshasında var.

2*

Vezin: _ _ . / _ . _ . / . _ _ . / _ . _

- 1 Ey perteve-i ḥayā vü rūḥ-i⁹⁴ nūr-i kā 'ināt
Ey sünbül-i selāsil[i] ḥallāl-i müşkilāt

- 2 Yā Rab şifātuñı nice virem bu 'āleme
Söyleşmedüñ benümle sen ey dürr-i baḥr-i zāt

- 3 İtdi nüzūl şānuña gökden kelām-ı Haḳ
Şerḥ-i beyān-ı şüretüñ ismi tenezzülāt

- 4 Kimde⁹⁵ bulam ṭarīḳ-i viṣālūñ maḥabbetin
Ben bī-nevāya olmasa ger senden iltifāt

- 5 Nār-ı cahīme şalıdı beni hicr ü fürḳatüñ⁹⁶
Mūsi-i "len terān"⁹⁷ teki isterem necāt

- 6 Benden zekāt-i⁹⁸ hüsnuñi ey şāh esirgeme
Virmez mi olur zekātı ḡanī vācibu'z-zekāt

- 7 Keşf oldı sırr-ı ḥāl ü ḥaṭuñdan Nesīmi'ye
'Ilmü'l- arūz içinde mefā' ilü fā' ilāt

3*

Vezin: _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

- 1 Ey bulut şol māh-ı tābānuñ öñinden şöyle git
Hüsн ilinden Yūsuf-ı Ken̄ān öñinden söyle git

* M2 102b; B 1/75

⁹⁴ ḥayā vü rūḥ-i: diyār-ı ruḥuñ B.

⁹⁵ Kimde: Ḥanda B.

⁹⁶ Bu beyit B'de yok.

⁹⁷ "len terāni": "Beni göremezsın." Kur'ān 7/143.

⁹⁸ zekāt-i: metinde "dekāt-i" (?).

* M1 23b, B 3/18 (Sadece bir nūshada [N] mevcut).

- 2 Gelmişem şeh-zâdeye⁹⁹ tā hälümi ‘arż eylesem¹⁰⁰
Biz gedâyuz vâcibu'l-ihsân öñinden şöyle git
- 3 Hürmetüñ tanı uşatma 'aklänuñi dîvâne tek
Bî-hayâlik eyleme cânân öñinden şöyle git
- 4 Müşterî dükkânın açmış dürlü gevherler şatar
Har-meges olma rakîb dükkân öñinden şöyle git
- 5 Ey Nesîmî şol yüzü kara rakîbe söyle kim
Durmagil haddüñ degül sultân öñinden söyle git

4*

- Vezin:** _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
- 1 Perde altından kim olur¹⁰¹ şems-i devrân âşikâr
Şîr-i Yezdân'dur gönü'l âhû seni¹⁰² kıldı şîkâr
- 2 Ol 'Aliyye'l-Murtazâ kim göñlümüñ makşûdîdur
Sîrr[ın] iżhâr itmek içünuş 'ademden oldu var
- 8 Şâh¹⁰³ emîrül'l-mü'minîn bî-şekk imâm-ı cüz' ü küll
Ehl-i taħkîķe iki 'âlemde oldur iħtîyâr
- 4 Evvel ü 'âhir 'Alî'dür zâhir ü bâṭîn 'Alî
Bir güneşdür kim yüzine konmadı ġamdan ġubâr

---

⁹⁹ Şeh-zâdeye: metinde “şâh-zâdeye”.

¹⁰⁰ eylesem: eyleyem B.

* C1 57b, B 3/41 (Sadece bir nüshada [N] mevcut).

¹⁰¹ olur: oldu B.

¹⁰² seni: sini B.

¹⁰³ Şâh: Ol B.

- 5   Uş ḥadīṣ-i Muṣṭafā'dur "Lā fetā illā 'Alī"¹⁰⁴
       Hem nebīnūn sözidür "Lā seyfe illā Zu'l-fekār"
- 6   Şehr-i 'ilmīne 'Alī vü bā-bahā didi resūl
       Bes 'Alī pāyında hāk olmak gerekdir hāk-sār
- 7   Cān u dilden medh okur uş bu¹⁰⁵ Nesīmī şāh içün
       Hem bu on iki imāma şıdk ile meddāhvār
- 5***
- Vezin:** _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
- 1   N'ola dünyāda çekerlerse cefā abdāllar
       Āhiret mülkinde sürerler şafa abdāllar
- 2   Kanda varsalar gider ẓulmet hidāyetler gelür
       Anuñ-içün seyr iderler her yaña abdāllar
- 3   Ger ḥarīr olsa ḳabāyı bildiler kılmaz vefā
       Anuñ-içün ihtiyyār itdi 'abā abdāllar
- 4   'Ömrüñ uzun olmak isterseñ¹⁰⁶ taşadduk eyle kim
       Bir du'āda redd iderler biñ belā abdāllar
- 5   Geldiler ḫālū belādan şāh[a] ikrār itdiler
       Münkire¹⁰⁷ yuf itdiler inkārına¹⁰⁸ abdāllar
- 6   Ey Nesīmī bāk̄ olmak ister-iseñ fān̄ ol
       Fān̄ olmayınca bulmazlar bekā abdāllar

¹⁰⁴ "Lā fetā illā 'Alī lā seyfe illā Zu'l-fekār": "Ali'den başka yiğit, Zülfikar'dan başka kılıç yoktur." mealindeki Hz. Muhammed'e atfedilen söz.

¹⁰⁵ medh okur uş bu: kıldı medh uş B.

* M1 18b, B 3/54 (Sadece bir nüshada [N] mevcut).

¹⁰⁶ İsterseñ: metinde "istersin".

¹⁰⁷ Anlamca "Münkirüñ" olmalı.

¹⁰⁸ inkārına: inkāriña B.

6*

Vezin: . ____ / . ____ / . ____

- 1 Dudağuñ ḫand-ımış bal anda n'eyler
Ne nāzük ḥaṭṭ-ımış ḥāl anda n'eyler

- 2 Yedi ḥaṭ yazılupdur her¹⁰⁹ varakda
Elifdür¹¹⁰ lām-elif dāl anda n'eyler

- 3 Şūfī aṭlas geyer zāhid sıkar lāṭ (?)
Faḳīrūñ geydürü şāl anda n'eyler

- 4 Anuñ¹¹¹ kim yok-durur genc-i nihāni
Ya bunca mülk ile māl anda n'eyler

- 5 Nesīmī nāra düşdi ḥār elinden
Bu özge ḥāl imiş kāl anda n'eyler

7*

Vezin: . ____ / . ____ / . ____ / . ____

- 1 Şafā vü zevk-ı dünyaya göñül aldanma al eyler
Seni salar¹¹² bu sevdāya özi ḡayrı ḥayāl eyler

- 2 Eger beş günde bu devrān saña dest¹¹³ virse ey ‘ākıl
Şādīlīg gösterür her dem döner yüz biñ¹¹⁴ melāl eyler

---

* C1 53b, M1 25b, B 1/282.

¹⁰⁹ yazılıupdur her: oldu çün her bir B.

¹¹⁰ Elifdür: Elif yā B.

¹¹¹ Anuñ: Kimüñ B.

* C1 55b, M3 134a, B 1/157.

¹¹² salar: salur B.

¹¹³ saña dest: kifāyet B.

¹¹⁴ yüz biñ: yüz miñ B.

- 3 Yığınca bunca esbâbı yüri sen bir kemâl iste
Ecel yili eser bir gün aña çok çok melâl eyler
- 4 Eger ‘âşık iseñ terk it n’idersin bunca esbâbı
Olar kim¹¹⁵ ‘ışka ġarķ oldu kaçan sevdâ-yı mâl eyler
- 5 Nesîmî hasteye sensüz Süleymân mülkini virseñ
Ol anı bir çöpe şaymaz¹¹⁶ temennâ-yı vişâl eyler
- 8***
- Vezin:** _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
- 1 ‘Âşıka birdür ezelden sevgülü dildâr bir
İkililik yokdur arada yâr birdür yâr bir
- 2 Bunca kim seyr eyledüm gezdüm vücûdum şehrini
Şehr bir dükkân birdür söyleyen güftâr bir
- 3 ‘Âşık-ı dîvâneyem geldüm “ene’l-hâk”¹¹⁷ söylerem
Nâr birdür nûr bir asılıvirsem¹¹⁸ dâr bir
- 4 ‘Âşık olanlar sehîdür ‘âkıl olanlar bahîl
İki ‘âşık arasında gizlüdür esrâr bir
- 5 Zâhid-i nâ-dâna söyleñ özini terk eylesün
Bu hâkîkat ‘âleminde olmasun inkâr bir¹¹⁹
- 6 İnkâr ehlin söylediirseñ bire yüz dir yüze biñ
Ehl-i ikrâruñ katında varı birdür var bir

---

¹¹⁵ kim: ki B.

¹¹⁶ çöpe şaymaz: ceve sanmaz B.

* M116a, B 3/26 (Sadece bir nûshada (N) mevcut).

¹¹⁷ *Ene’l-Hâk*: “Ben Tanrıyım.” İlk defa Hallâc-ı Mansur tarafından söylenip Nesîmî’nin de birçok şiirinde söylediği söz.

¹¹⁸ asılıvirsem dâr: aşl u resm-i dâr B.

¹¹⁹ olmasun inkâr bir: özini bir eylesün M.

- 7   ‘Âşık [u] ma^c şûk yolında doğridur hâk menzili
İki ‘ârif arasında hırka vü zünnâr bir
- 8   Kahruña bil bağladum luṭfuñ görem şayed senüñ
Câni virdüm başı koydum virmişem ikrâr bir
- 9   Pîr birdür sîr birdür sîr-ila bir olmayan
Îkilik sîgmaz arada sîr-ila sîrdâr bir
- 10   Ger Nesîmî’nûñ penâhı şâh-ı merdândur ‘Alî
On sekiz biñ ‘âleme hükm eyleyen serdâr bir

9*

- Vezin:** _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
1   Dört muhâlif cem^c olanda bil esmâsı nedür
‘Îlm-ile bilgil anuñ ism [ü] müsemmâsı nedür
- 2   ‘Ârif-iseñ nefsuñi kurtar makâm-ı süflâden
Degme aḥvel ne bilür menzil ü a^c lâsı nedür
- 3   Şöhret ü zerķ u riyâdur zâhidüñ efsânesi
Lâ diyer her dem-be-dem bilmez ki illâsı nedür
- 4   Ben münâcât eylerem her dem-be-dem *der-kûy-ı dost*¹²⁰
Çün vücûduñ Tûr olanda bil ki Mûsâsı nedür

---

* M1 16b, B 3/30 (Sadece bir nûshada [N] mevcut). Bu şiirle Ayan neşrindeki 169 numaralı gazel arasında kafîye, redif ve vezin birligi olmakla birlikte ikisi farklı şairlerdir. Nitekim şairlerin daha ilk dönemden itibaren kendi şiirlerine nazireler yazdıkları bilinmektedir.

¹²⁰ *der-kûy-ı dost*: sevgilinin mahallesinde.

- 5   Ehl-i [Haḳ]¹²¹ her yerde¹²² mesken dutsa Haḳdur menzili
Ka‘be vü büt-ḥāne vü mescid kilīsāsı nedür
- 6   Dünyānuñ ḥāl u ḫılından geç Nesīmī fāriġ ol
‘Ālem-i vahdeti gözle bunca ḡavḡası nedür
- 10***
- Vezin:** _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
- 1   Fātiha ümmü’l-kitābuñ göster anası¹²³ nedür
*Bîst ü heṣt ü sî vü dû*¹²⁴ ḥarfūn¹²⁵ ḥulâşası nedür
- 2   Tołkuz ata yedi ana dört tayadan vir ḥaber
Dü çiḥār u penc ü şeşnün̄ zevk-i bennāsı¹²⁶ nedür
- 3   Yidi yerdür yidi gökdür yidi deryā¹²⁷ yidi ḥaṭ
Yidi āyet yidi muṣḥaf¹²⁸ yed-i beyzāsı nedür
- 4   Üç yüz altmış oldı menzil ḫırķ sekiz yerde mīzān¹²⁹
On iki burc u kevākib cā²-i me ‘vāsi¹³⁰ nedür

¹²¹ Haḳ: M’de yok.

¹²² Her iki nüshada da “yerde” yazmakla beraber daha anlamlı ve etkili bir ifade olarak “nerde” olabilir.

* M1 16b, B 1/278 (Sadece bir [A] nüshada mevcut). B’de beyitlerin sıralanışı söylenir: 1, 2, 4, 6, 5, 3, 7.

¹²³ anası: ayası

¹²⁴ *Bîst ü heṣt ve sî vü dû* metinde simgeyle gösterilmiştir. “Bîst ü heṣt” (28) (32) sayılarına Hurûflikte çok önem atfedilir. 28 (bîst ü heṣt) sayısına Kur’ân dili olan Arapçadaki, 32 (Sî vü dû) sayısına ise Fazlullâh-ı Hurûfi’nin konuştuğu dil olan Farsçadaki harf adedi olduğundan Hurûflikte önemlidir.

¹²⁵ ḥarfūn̄: ḥurūfuñ M.

¹²⁶ zevk-i bennāsı: sâk-ı bînâsı B.

¹²⁷ Yidi yerdür yidi gökdür yidi deryā: Yidi yer gök yidi deryā yidi āyet B.

¹²⁸ Yidi āyet yidi muṣḥaf: Yidi muṣḥaf Mûsi²ye çün B.

¹²⁹ mīzān: Ḳurâñ B.

¹³⁰ me ‘vâsi: ma²nâsı B.

- 5 Sidre [vü] tūbā nedendür¹³¹ nüh feleküñ gerdişi
Ey ki yetmiş yidi ḥarfüñ on iki ḥāsi¹³² nedür
- 6 Cihrenüñ şevkî neden maḥabbetüñ կullābı ne
‘Āşık u ma‘şūk ne dimek ‘aşk[uñ] esāsı nedür
- 7 “Külli şey’un hālikun”¹³³ çün Rab saña itdi yaķın
Ey Nesimî ‘ārifüñ қalbinde cīrāsı¹³⁴ nedür

11*

- Vezin:** . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _
- 1 Çü şāh-i cümle-i merdān ‘Alī’dür
Enīs ü hem-dem-i Raḥmān ‘Alī’dür
- 2 Cihān ehline ser-tā-ser yakın bil
Delīl [ü] hādīvü bürhān ‘Alī’dür
- 3 Nice kim evliyā [vü] enbiyā¹³⁵ var
Ḳamusın қatré bil ‘ummān ‘Alī’dür
- 4 *Be-rüz-i rezm ender gāh-i merdī*¹³⁶
Miṣāl-i bebr der-cevlān ‘Alī’dür
- 5 *Zi-behr-i dīn-i İslām*¹³⁷ ol kılupdur
Nice Ḥayberleri vīrān ‘Alī’dür

¹³¹ tūbā nedendür: kevser neden hem B.

¹³² ḥāsi: ḥāşı M.

¹³³ “Külli şey’un hālikun”: “[Onun yüzünden başka] Her şey yok olacaktır.” Kur’ân 28/88.

¹³⁴ cīrā: neden. cīrāsı: cīrāsı B.

* M1 25b, B 3/43 (Sadece bir nüshada [N] mevcut).

¹³⁵ evliyā [vü] enbiyā: enbiyā vü evliyā B.

¹³⁶ “Savaş günü yiğitlik meydanında kaplan gibi dolaşmakta olan”

¹³⁷ *Zi-behr-i dīn-i İslām* “İslâm dini için...”

- 6 Hezârân kâfiri çün ‘Amr ‘Anşar
Dükedüp virmeyen amân ‘Alî’dür
- 7 Anuñ kim tîgînuñ ðarbîndan¹³⁸ oldı
Zemîn [ü] âsmânlar z’âñ¹³⁹ ‘Alî’dür
- 8 ‘Alî’dür kâdî-i bâz u kebûter
Hak-içün cân kîlan kurbân ‘Alî’dür
- 9 Yine dervîşe bir etmekden¹⁴⁰ ötrü
Kâtâr u üstüri viren ‘Alî’dür
- 10 Yine üç çörek için “hel etâ”da¹⁴¹
Şenâlar ohîdi sübâhân ‘Alî’dür
- 11 Yine sâ’il için kâfir elinde
Hasan Huseyn girü koyan ‘Alî’dür
- 12 İkindüden günü çâstuñ yirine
Getüren remz ile aşan ‘Alî’dür
- 13 Hem üç yüz oțuz iki ser-güzeşte
*Be-deşt-i Erzene*¹⁴² Selmân ‘Alî’dür
- 14 Kemîne çâkeridür Hîzr u İlyâs
Ki ‘Amr u Kanber ü Selmân ‘Alî’dür

¹³⁸ ðarbîndan: “harbinden” M.

¹³⁹ z’âñ: “ondan”

¹⁴⁰ etmekden: cevzünden B.

¹⁴¹ “hel etâ”: “Gerçekten geldi.” Kur’ân 76/1. Tamamı “Gerçekten insan üzerine zamandan öyle bir devir gelip geçti ki, o anılmaya değer bir şey değildi.” meâlindeki bu âyette ve devamında insanın yaratılışı anlatılmaktadır.

¹⁴² *Be-deşt-i Erzene*: “Erzene çölüne”.

- 15 Nuşayrī yetmiş iki kıldı pâre
Yine dirgürdi virdi cân ‘Alî’dür
- 16 Otuż biñ üç yüz il Âdem’den öñdin
*Be-kudret*¹⁴³ dîvi bend iden ‘Alî’dür
- 17 Didi Aḥmed aña “lahmüke lahmî”¹⁴⁴
Ki demüñ dem damarda ḫan ‘Alî’dür
- 18 Mekān u mā den-i cûd u seḥâvet
Bu gün *der-‘arşa-i meydân*¹⁴⁵ ‘Alî’dür
- 19 Nesîmī bil ki yerde gökde Cabbâr
Ki dirler ḥayy u câvidân ‘Alî’dür
- 12***
Vezin: _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
- 1 Ser-ver-i ‘âlem Muhammed enbiyânuñ hanıdur
Gökde insân u melekler yerde¹⁴⁶ hem fermânidur
- 2 Hilqat-i eflâk sensin vâsiṭa be-heştâ
Tendür eşyânuñ vücûdî ‘âlemüñ ol cânıdur
- 3 Kurb-ı “ev ednâ”¹⁴⁷da Haḳḳ'uñ sırrı mı oldu ‘ayân
Zill-ı cismüñ ol zamândan göklerüñ mihmânidur

¹⁴³ *Be-kudret*: “Güç ile”.

¹⁴⁴ “lahmüke lahmî”: “Senin etin benim etimdir.” Hz. Muhammed'in Hz. Ali'ye hitaben söylediği rivayet edilen söz.

¹⁴⁵ *der-‘arşa-i meydân*: “Meydan yerinde”

* M1 26a, B 3/48 (Sadece bir nûshada [N] mevcut).

¹⁴⁶ Gökde insân u melekler yerde: Yerde insân u melekler gökde

¹⁴⁷ “ev ednâ”: “Daha yakın oldu.” Kur’ân 53/9. Tamamının meâli “Onunla arasındaki mesafe iki yay aralığı kadar veya daha az kaldı.” olan Miraç olayı hakkındaki ayete telmihtir.

- 4 Hem “elem neşrah”¹⁴⁸ didi şاقuň beyânında Ҳudâ
“Ve’đ-đuhā”¹⁴⁹sı hüsnüñüň ol ‘âlemüň tâbânidur
- 5 Nûr-ı ihsânuň görelen sâkin olmaz bir nefes
Gice gündüz ay-ılan gün hüsnüñüň hayrânıdur
- 6 Murtažâ hakkında çünkü “lahmüke lahmî”¹⁵⁰ didi
Menba‘-ı ‘ilm-i hakîkat oldı ‘ilmüň kânıdur
- 7 Pür-şecâ‘at pür-melâhat pür-sehâvet pür-kerem
Hayder-i Ҳayber-güşâ vü katil-i Kerdân ñdür
- 8 Seyf ile Dûldül ‘atâ Қanber gelüpdür bellü bil
Fâtıma’dur bir dahi kim ol Ҳak’uň ihsânıdur
- 9 Geldi andan iki gevher biri hulk ile Hasan
Zehr ile katlı iden anı ol Yezid’üň bânídur
- 10 Birisidür Şâh Huseyn [ü] ol şehîd-i Kerbelâ
‘Aşk-ı Ҳakk’ a cân virür dîn yolunuň қurbânidur
- 11 Biri Zeyne’l-‘âbidîn’dur sırr-ı Ҳakk’uň mazharı
Hem İmâm Bâkır’ı gör [kim] ‘âlemüň sultânıdur
- 12 Ca‘fer-i Şâdîk durur şîdkı ile¹⁵¹ baş oynadan
Kerbelâ şâhrâsını gör anlaruň meydânidur

¹⁴⁸ “elem neşrah”: “Açmadık mı?” Kur’ân 94/1. Hz. Muhammed’ın göğsünün genişletildiği hakkındaki bu hadise de Miraç gecesi ile ilgilidir.

¹⁴⁹ “Ve’đ-đuhā”: “Kuşluk vaktine and olsun.” Kur’ân 93/1.

¹⁵⁰ “lahmüke lahmî”: “Senin etin benim etimdir.” Hz. Muhammed’ın Hz. Ali’ye hitaben söylentiği rivayet edilen söz.

¹⁵¹ İle: ilen B.

- 13 Mûsâ-i Kâzîm'dur ol ' ilmiyle dînûñ reh-beri
Hem 'Alî Mûsâ Rızâ bil kim vilâyet kânîdur
- 14 Bil hâkîkatdûr Taķî vü sîrr-i Haķ hem ol Naķî
Mîhr-i Haķķ'a cân virür Haķ yolunuñ merdânîdur
- 15 Hem İmâm-ı¹⁵² Askerî'dür dîn yolunuñ reh-beri
Hem Muhammed Mehdî Şâhâ mü'minüñ ġilmânîdur
- 16 Ol hâbibüñ hûrmetiçün yâ İlâh ayırmagil
Doğrı yoldan kim olaruñ dâ'îmâ erkânîdur
- 17 Ey Nesîmî on iki pâk-i laťifüñ 'aşkıını
Cân içinde gizle kim ol 'âşıkuñ īmânîdur

13***Vezin:** . ____ / . ____ / . ____ / . ____

- 1 Ey müselmânlar bu gün şol çeşm-i fettân ayrırlar
Ağlamayam n'eyleyem çün gövdeden cân ayrırlar
- 2 Dil-berâ¹⁵³ hicrânuñ elinden nice bir zâr kılam
Gözlerümden şanasın deryâ-yı 'ummân ayrırlar
- 3 Reng-i çihrem zerd olupdur şâmetüm hem-çün¹⁵⁴ hilâl
Ol güneş yüzlü hâbibüñ lâle-handân ayrırlar
- 4 Gitdi 'âklum gitdi fehmüm kâlmadı bende karâr¹⁵⁵
Gönlümi¹⁵⁶ şeydâ kılan ol çeşm-i fettân ayrırlar

¹⁵² İmâm-ı: İmâmum B.

* C1 57b, B 1/166.

¹⁵³ Dil-berâ: Ey şanem B.¹⁵⁴ hem-çün: hem-çü B.¹⁵⁵ Gitdi 'âklum gitdi fehmüm kâlmadı bende karâr: Tâkatüm sabrum tükendi
yârsız men n'eyleyem B.¹⁵⁶ Gönlümi: 'Âklumı B.

5 Şanki *ez-rüz-i ezel*¹⁵⁷ bımär-i ‘ışkuñ bolmuşam¹⁵⁸
Haste gönlüm merhemî şol derde dermân ayrılır

6 Mahşer-i yevmü’l-hisab oldu kıyâmet başuma
Şol Yûsuf ṭal^c atlu dil-ber pîr-i Ken^cân ayrılır

7 Çün Nesîmî yârını buldu göñülden içeri¹⁵⁹
Her kişiñün kîsmet[i] rûz-i ezelden ayrılır

14*

Vezin: _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

1 Her kişiñün şorma¹⁶⁰ aşlin ‘izzetinden bellüdür
Şohbet-i ‘irfân görenler hızmanetinden bellüdür

2 Her zerüñ ķalbi¹⁶¹ mihekden bilünür bellü beyân
Nitekim bımär-i ‘ışkuñ ‘illetinden bellüdür

9 Haķ te‘älâ ‘ilm içinde çünki “semmâ hüm”¹⁶² didi
Her kişiñün şekline baķ¹⁶³ şüretinden bellüdür

10 Dervîşüñ pîrimi şormak didiler ‘ädet degül
‘Ârifâne bir nażar kıl kisvetinden¹⁶⁴ bellüdür

¹⁵⁷ *ez-rüz-i ezel*: ezel gününden.

¹⁵⁸ Bu beyit B’de yok.

¹⁵⁹ B’de mahlas beyti tamamen farklıdır: Ey ciger-sûz nâr-i fürkâtden Nesîmî çâre ne / Her kime “naħnu ķasemnâ” çün ezelden ayrılır

* C2 1b, B 1/193.

¹⁶⁰ şorma: şormaň B.

¹⁶¹ ķalbi: C2’de yok.

¹⁶² “semmâ hüm”: “simâ hüm” B.

¹⁶³ şekline baķ: yüzien baħ B.

¹⁶⁴ kisvetinden: kisvetinden C2 (?)

11   Ey Nesimi nağdünü nā-dān eline virme kim
Cevheri bilmez ne bilsün¹⁶⁵ kıymetinden bellüdür

15*

- Vezin: _ · _ / _ · _ / _ · _ / _ · _
- 1   Dil-berā şems ü ḍuhādur āyet-i ruhsāruñuz
Āyet-i “Tāhā” vü “Yāsīn” şüret-i dīdāruñuz
- 2   Kāmetüñ tūbā-dur[ur] “nūn ve’l-ķalem”¹⁶⁶dür ķaşlaruñ
Hāzihī “cennāti ‘Adni”¹⁶⁷ la’l-i şekker-bāruñuz
- 3   Sūre-i “Ve’l-leyl”¹⁶⁸ zülfüñ gözlerüñ ni‘me ’l-basar¹⁶⁹
Liķ “sübħānellezi esrā”¹⁷⁰-durur esrāruñuz
- 4   Şüretüñ “Ve’ş-şems”¹⁷¹ oħiram dem-be-dem iħlāsla
Tā ki hüsnuñi belādan saħlasun Cabbārumuz
- 5   “Kul kefā bi’llāh”¹⁷²dur ȝikri Nesimi hastenüñ
Haġ bilür kim “semme vechullāh”¹⁷³ durur dīdāruñuz

¹⁶⁵ bilmez ne bilsün: dānā bilür hem B.

* M1 25a, B 3/62 (Sadece bir nüshada [N] mevcut).

¹⁶⁶ “nūn ve’l-ķalem”: “Nun. Kaleme and olsun”. Kur’ân 68/1.

¹⁶⁷ “cennāti ‘Adni”: “Adn cennetleri.” Kur’ân 9/72, 13/23, 16/31...

¹⁶⁸ “Ve’l-leyl”: Geçeye and olsun. Kur’ân 92/1.

¹⁶⁹ ni‘me ’l-basar: “Ne güzel göz!”

¹⁷⁰ “sübħānellezi esrā”: “Eksikliklerden münezzeḥ olan (Allah) yürüttü.” Kur’ân 17/1.

¹⁷¹ “ve’ş-şems”: “Güneşe and olsun.” Kur’ân 91/1.

¹⁷² “Kul kefā bi’llāh”: “ ‘Allah yeter’ de.” Kur’ân 29/52.

¹⁷³ “semme vechullāh”: “Allah’ın yüzü oradadır.” Kur’ân 2/115. Beyit bu āyetin tamamının nazmen ifadesi hâlindedir: “Doğu da, Batı da Allah’ındır. Nereye dönerseniz Allah’ın yüzü oradadır. Şüphesiz Allah geniştir. Allah bilendir.”

16*

Vezin: _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

- 1 Ey göñül ger tālib iseñ eyleme ‘ömrüñ telef
Sen de maḥbūbı¹⁷⁴ taleb kıl gitmegil her bir taraf
- 2 Gāfil olma kendü özüñden ‘arş-ı Ḥak bil sen seni
Cevherüñ mir’atı sensin şanmagıl¹⁷⁵ seni hāzef
- 3 Ādem-i ma‘nādur aşluñ mebde’isin ‘ālemüñ
Hil‘at-i terkīmi geydüñ cümleden bulduñ şeref
- 4 Ma‘rifet bahrinde Ḥak tevhīd dürrin ḥalķ idüp
Kıldı ‘unşurdan seni faḥruñ aña hem-çün şadef
- 5 Vire gör¹⁷⁶ rūḥuñ gıdāsin sen eger insān iseñ
Nefsüñi perverde kılma olmagıl gāv-ı ‘alef¹⁷⁷

17*

Vezin: . . _ _ / . . _ _ / . . _ _ / . . _

- 1 Çekeli egnüme bu sikke-i merdān kepenek
Bilesin kıldı benüm derdüme dermān kepenek
- 2 Kepenek geydüğüm[e] kimseler ‘ayb eylemesün
Çünkü ḥälüme benüm kılmadı noşşān kepenek
- 3 Kepenek geymişem endişeden āzād olayum
Üşümek müşkilini eyledi āsān kepenek

---

* C1 60b, B 1/424.

¹⁷⁴ maḥbūbı: maṭlūbı B.

¹⁷⁵ şanmagıl: şanma kıl B.

¹⁷⁶ Vire gör: Dire gör B

¹⁷⁷ olmagıl gāv-ı ‘alef: olma gel gād-ı ‘alef B.

* M1 19b, B 3/62 (Sadece bir nūshada [N] mevcut).

- 4 Ma' rifet ehline geldi kepenek aṭlas-ı hâşş
Ne revâdur ki geye cāhil ü nā-dân kepenek
- 5 Ey Nesîmî yürü gey hırka erenler donıdır
Geymedi münkir anı şandı ki zindân kepenek

18*

Vezin: _____. / . ____ / _____. / . ____

- 1 Ey nûr-ı dil ü dîde dîdâruña müştâkam
V'ey yâr-ı pesendîde dîdâruña müştâkam
- 2 Ey mâh-ı perī-peyker v'ey hûr-ı melek-manzar
V'ey la'l-i lebi sekker dîdâruña müştâkam
- 3 Ey şems ü ķamer yüzlü şîrîn tûdağûn duzlu
V'ey şehd ü şeker sözlü dîdâruña müştâkam
- 4 Ey derdüme sen dermân bem gövdeyem īşkuñ cân
Ey tâze gül-i ħandân dîdâruña müştâkam
- 5 Ey dil-ber-i pür-nâni sensüz n'iderem câni
V'ey Yûsuf-ı Ken̄âni dîdâruña müştâkam
- 6 Ey dil-ber-i dildârum sensin ebedî yârum
V'ey yâr-ı vefâdârum dîdâruña müştâkam
- 7 Ey hüsni bidâyetsüz v'ey luftî nihâyetsüz
V'allâhi be-ġâyetsüz dîdâruña müştâkam
- 8 Ey râhmet-i İlhâhi sensin yer ü gök mâhi
V'ey ķamu ħûbuñ şâhi dîdâruña müştâkam
- 9 Ey çeşme-i ḥayvânum sensüz n'iderem cânum
V'ey şâhum u sultânûm dîdâruña müştâkam

* M2 101b, B 1/530.

- 10   Ey cümle cihān cānı ‘āşıkläruruñ īmānı
V’ey sim ü gevher kānı dīdāruña müştākam
- 11   Ey şāhib-i taht u tāc cānlar cānuña muħtāc
Ey görklü yüzüñ mi‘rāc dīdāruña müştākam
- 12   Ey nūr-ı semerātī v’ey maħħār-ı āyātī
V’ey cān u cihān zāti dīdāruña müştākam
- 13   Ey ‘aşķ-ı dūr-efşānum v’ey būlbül-i bustānum
Ey tāze gūlistānum dīdāruña müştākam
- 14   Ey būy-ı bahāristān v’ey hūr-ı nigāristān
V’ey dil-ber-i servistān¹⁷⁸ dīdāruña müştākam
- 15   Ey çeşme-i ḥayvānum sensüz olımaز cānum
V’ey baħr-i güher kānum dīdāruña müştākam
- 16   Ey dil-ber-i şirīn-ten sen cān u Nesīmī ten
Ey serv-i gül ü gülşen dīdāruña müştākam
- 19***
- Vezin:** ____./. ____./. ____./. ____
- 1   İħlāş-ila tā cānumi cānāna yetürdüm
Düşmenleri bu hasret ile cāna yetürdüm
- 2   Īskender’i zulmāta iriştürdüm ü döndüm
Hıżr’uñ şifatın çeşme-i ḥayvāna yetürdüm
- 3   Hem Yūsuf’ı ben çāh-ı beyābāna bırakdım
Hem āteşi ben Mūsā-i ‘Imrān’a yetürdüm

¹⁷⁸ servistān: sermistān B.

* M129a, B 3/82 (Sadece bir nüshada [N] mevcut).

- 4 Bahır-i muhῆti hem leb-i çeşmünden ahıtdum
Hem қatreyi ben bahr-ila ‘ummāna yetürdüm
- 5 Hem tūt̄yē ben şehd ü şekerden şemer itdüm
Hem bülbülü ben bâg-ila bustâna yetürdüm
- 6 Hem şirde ben mutrib ile hem-nefes oldum
Hem sâk̄yē ben sâgar u peymâne yetürdüm
- 7 Özümi¹⁷⁹ Esedullâh[a] kem-ter ǵulām itdüm
Hem mu‘cizi ben şâh-ı Horâsan'a yetürdüm
- 8 Haǵ gördi vü Haǵ didi Nesimî ne disün kim
Hem şīrûmi ben äyet-i Kur’ân'a yetürdüm
- 20***
- Vezin:** _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
- 1 Kulluǵa bel bağladum sultâni gözler gözlerüm
Derdine duş olmuşam dermâni gözler gözlerüm
- 2 Gözlerüm gözleri¹⁸⁰ gözler hâzretini şâhumuñ
Niçesi¹⁸¹ gözlemesün Sübâhami gözler gözlerüm
- 3 Gördüğüm ol bildiğüm ol istedüğüm ol-durur
Evvel oldur âhir oldur anı gözler gözlerüm
- 4 Ben de şâhuñ¹⁸² yolına cânumi ķurbân itmişem
‘Aşk-ila girdüm yola meydâni gözler gözlerüm

---

¹⁷⁹ Özümi: Özümni B.

* M129b, B 1/522.

¹⁸⁰ gözleri: gözlerimi B.

¹⁸¹ Niçesi: Niçesin B.

¹⁸² Ben de şâhuñ: Men şâhümniñ B // itmişem: kılmışam B.

- 5 Cur^c a-i ‘aşķuñ diler ki göñlüme mihmān ola¹⁸³
Hızmete bil bağladum mihmānı gözler gözlerüm
- 6 Giceler yā hū diyüp her¹⁸⁴ dem temennā eylerem
Raḥmetinden umaram Rahmān’ı gözler gözlerüm
- 7 Ey Nesimî şıdk-ıla yolında hāk olmaç içün
Cān ilinden¹⁸⁵ gelmişem cānānı gözler gözlerüm

21*

- Vezin:** . — / . — / . — / . —
1 Yüzüñ müşhafdur ey hūri yañağuñ ɬāf ve'l-Ķur'ān
Budur Haķ-dan gelür “Tāhā” budur “Yāsīn”¹⁸⁶ ve'r-Rahmān
- 2 Gün-ile ayı gökden çün getürdi secdeye hüsnüñ
Zihî կuvvet zihî կudret zihî mu^c ciz zihî bürhān
- 3 Yedi kez Haķ ne ma'ñiden buyurdi secede şeytāna
Bunu bil kim ne şeytānsın kim anı bilmedi şeytān
- 4 Dudağuñ āb-ı hayvāndur ben anı şormışam Hıżr'a
Velî bu¹⁸⁷ āb-ı hayvānı kaçan idrāk ider hayvān
- 5 Kaşuňla kirpügүñ yā Rab ne fettān yay [u] okdir kim
Felekdür tîrine terkeş melektdür yayına կurban

---

¹⁸³ Bu beyit B nüshasında yoktur.

¹⁸⁴ 6 Giceler yā hū: Yā hū yā men hū B // Her B: metinde “hem” // umaram: ohuram B.

¹⁸⁵ Cān ilinden: Cān u dilden B.

* M1 21b, B 2/81.

¹⁸⁶ “Yāsīn” Kur'ān'ın 36. suresinin adı ve “ta-hā” gibi Kur'ān'da geçen şifre harfleridir.

¹⁸⁷ Velî bu: Ve lâkin B.

- 6 Sen ol pâkîze cevherisin bu gün ‘âlemde ey cân kim
Dudağuñ âb-ı kevşerdür cemâlûñ ravża-i riđvân
- 7 “Seķâhum Rabbuhum”¹⁸⁸ ḥamrı leb ü la’ lüñ şarâbıdur
Bu meyden mest olan bildi ki Haķ’dur “men ‘aleyhâ fân”¹⁸⁹
- 8 Utanur ‘ârızuñ ‘aklı seni insân dimek niçün
Niçe insân disün kimse saña ey hâlıku'l-insân
- 9 Ruħuñ “innâ fetâħnâ”dur¹⁹⁰ saçuñ “ve'l-leyl”¹⁹¹ “ķad eflâħ”¹⁹²
Bu levħûñ ebcedi gör kim ki koymış Haķ adın Kur’ān
- 10 Haķ’ a egri baķan gözden yüzini yașurur dil-ber¹⁹³
Getürdi perde hüsninden¹⁹⁴ gel ey zâhid getür īmân
- 11 Tecellînûñ čerâğıdur cemâlûñ şem’ iuş gör kim
Niçe nûrı hayâsından yanar mihr [ü] meh-i tâbân
- 12 Bozıldı kışşa-i Şîrîn tükendi şekkerüñ devri
Lebûñ devrânıdur gel gel ki sensin ḥusrev-i ḥübân
- 13 Ne deryâdur ‘aceb ‘aşķuñ ki yokdur hadd ü pâyâni
Zihî ‘aşķ-ı nihâyetsiz zihî deryâ-yı bî-pâyân

---

¹⁸⁸ “Seķâhum Rabbuhum”: “Rab’leri (onlara tertemiz bir içki) içirmiştir” mealindeki âyetten (Kur’ān 76/21) kismî iktibastır.

¹⁸⁹ “men ‘aleyhâ fân”: (Yer) üzerinde bulunan (her şey) yok olacaktır.”

¹⁹⁰ “innâ fetâħnâ”: “Biz fethettik.” Tamamı “İnnâ fetâħnâ leke fethân mübînâ” (Biz sana apaçık bir fetih verdik) olan âyetten kismî iktibastır. Kur’ān 48/1.

¹⁹¹ “ve'l-leyl”: “Geceye and olsun.” Kur’ān 92/1.

¹⁹² “ķad eflâħ”: “İflah olmuş.” Kur’ān-ı Kerîm’de 4 âayette geçer: 20/64; 23/1; 87/14; 91/9.

¹⁹³ 11 ve 12. beyitler B’de takdim tehirli.

¹⁹⁴ Hüsninden: yüzinden B.

- 14   Nesîmî çün vişâlüñden hayatı-ı câvidân buldı
Yaķındur ger disem haķdur kim oldu hâyy-ı câvidân
- 22*
- Vezin:** _ _ . / . _ . _ / . _ _
- 1   Senden beni kimdür ayıran sen
Zâhir[de vü]¹⁹⁵ bâtinumda sen sen
- 2   Haķ vâhid-i “lâ-şerîke leh”dür¹⁹⁶
Senlik aradan götür ki ben¹⁹⁷ sen
- 3   Ey ‘âşık-ı şâdîk eyle bil kim
Ma‘ şûka revân u sen beden sen
- 4   Çün zâhir ü bâtin oldu vâhid
Çü¹⁹⁸ cevher ü cân [u] ‘ayn-ı ten sen
- 5   Bil¹⁹⁹ cevherüñi cevherî ol
Ki²⁰⁰ ne hâcer-i güher-şiken sen
- 6   Yâruñ etegin kâçurduñ elden
Düşmüş bu cezâya gör neden sen
- 7   Ferhâd ile Hüsrev ey Nesîmî
Şîrîn keleci sekker-dehen sen

* M1 22a, B 2/15. B’de beyitlerin sıralanışı 1, 2, 4, 5, 6, 3, 7.

¹⁹⁵ Zâhir[de vü]: “Zâhirümde” M; Zâhirüm ü B.

¹⁹⁶ “lâ-şerîke leh”: Onun ortağı yoktur.

¹⁹⁷ ben: ten B.

¹⁹⁸ Çü: metinde “Ne kim çü”; Çün B.

¹⁹⁹ Bil: Bul B.

²⁰⁰ Ki: Gör B.

23*

Vezin: . _ _ _ / . _ _ _ / . _ _

- 1 Gel ey gönlümde cān²⁰¹ cānda bedensin
Ne cāndansın ‘aceb kim cān u tensin
- 2 Seni dil nice şerh itsün i cān kim²⁰²
Ne bilsünler seni ey cān nedensin
- 3 Yüzüñ çün “kul hüvallāhu ahad”²⁰³ dur
Haķıkat mu‘cizi Haķ’dan gelensin
- 4 Vücuduñ zāt-ı muṭlaķdur meger kim
Neye kim baķar-isam anda sensin
- 5 Ne yerdensin seni h̄ç kimse bilmez
Meger cennet teki²⁰⁴ “ḥubbu’l-vatān”sin²⁰⁵
- 6 “‘Ale’l-‘arşı’stivā”dan²⁰⁶ dem urursın
Bu ma‘niden ki senden oldı sensin²⁰⁷
- 7 Seni sen fikr idenden a‘lā görgil²⁰⁸
Gümān itme seni senden ki sensin

---

* M1 22a, B 2/21.

²⁰¹ gönlümde cān: gönlümde vü B.

²⁰² itsün i cān kim: kim şerh itsün ey cān B.

²⁰³ “kul hüvallāhu ahad”: “De ki o Allah birdir.” Kur’ân 112/1.

²⁰⁴ teki: gibi B.

²⁰⁵ “ḥubbu’l-vatān”: Tamamı “ḥubbu’l-vatān mine’l-īmān” (Vatan sevgisi imandandır) olan hadise telmihtir.

²⁰⁶ “‘Ale’l-‘arşı’stivā”: “(Emri) arş üzerine hâkimdir.” Muhtelif âyetlerde geçmektedir: 7/54; 10/13; 13/2; Tâhâ 20/5, 32/4; 57/4.

²⁰⁷ oldı sensin: ulu sensin B.

²⁰⁸ fikr idenden a‘lā görgil: fikr itdüğünden görgil a‘lā B.

- 8 Habersizsin sen ey ḡāfil haberden
Haber virme²⁰⁹ ḥabersiz ma' nādensin
- 9 İkilikden şakın itme ikilik²¹⁰
Ki bir dürlü şifat dut ikidensin²¹¹
- 10 Gider bu fikri sen dağıt ögüñden²¹²
Ki benlikden ne ḥāşıl çünkü sensin
- 11 Nesīmī çünki bildi²¹³ hoş melāhat
Şārīndür her sözü şīrīn-dehensin

24***Vezin:** . — / . — / . — / . —

- 1 Yüzüñ ḥarfinden açıldı i dil-ber cümle bābullah
Okır anı müderrisler beyān-ı “küntü kenzullāh”²¹⁴
- 2 Kaşuñla kirpüğün zülfüñ beyānin eyleyen ‘ārif
Bilüpdür ebcedüñ sırrın anuñ adıdır ehlullāh
- 3 Yüzüñ el-ḥamdü lillāhdur anuñçün yidi āyetdür
Yazılmış naşş-ila gördüm ‘aceb saṭr-ı kelāmullāh
- 4 Tamām-ı müşhafi gördüm oħidum ḥarf bā-ḥarfen
Görinmez gözüme bi'llāh be-ġayr ez “semme vechullāh”²¹⁵

²⁰⁹ virme: virem B.²¹⁰ şakın itme ikilik: şifatın dutma ikiden B.²¹¹ Mısra bu şekliyle anlamsız görünüyor. B nüshasında “Ki birlikdür şifat dün ikidensin” şeklinde.²¹² ögüñden: metinde “öginden”.²¹³ bildi: buldu B.

* M1 22b, B 3/120.

²¹⁴ “küntü kenzullāh”: Bkz. “küntü kenz.”²¹⁵ be-ġayr ez “semme vechullāh”: Seme vechullah’tan başkası.

- 5   Bu bâlâ-yı dil-ârâdan temâşâ eylegil ey dil
‘Aceb şüret ‘aceb hey’et budur Tûr-ı Kelâmullâh
- 6   ‘Acâyib mazhar-ı Haç’dur “hüvallâhu'l-ebed” dâ’im
Eger hâkdur disem vâcib budur celle celâlullâh
- 7   Hüve'l-evvel hüve'l-âhir hüve'l-hâdî veyâ mehdî
‘Alî ferzendisin şâh[â] ki sensin bâ'-i b'ismillâh
- 8   ‘Alî sensin velî sensin vaşiyî-i Haç nebi sensin
Velî gerçeklerün şâhî ki sensin sîrr-ı Fażlullâh
- 9   Melâ'ik Âdem u Havvâ anuñ nuştıyla gûyâdur
Nesîmî hâsteye Haç’dan *demîd ez-nefî-i Rûhullâh*²¹⁶
- 25***
Vezin: _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _
- 1   Mü'minüñ ķalbinde rûh u²¹⁷ cism ile cândur ‘Alî
‘Ayn-ı zâtî ‘âlemüñ hem cümle insândur ‘Alî²¹⁸
- 2   Hem şerîc at hem târiķat hem hâkîkat marifet
Sûre-i²¹⁹ ilme'l-yâķîn hem ‘ilm-i²²⁰ Kur'ân'dur ‘Alî²²¹

---

²¹⁶ *demîd ez-nefî-i Rûhullâh*: Hz. İsa'nın nefesinden esiyor.

* C2 56b, B 3/319 [Sadece R nüshasında mevcut]).

²¹⁷ Rûh u: metinde “rûhi; rûh B.

²¹⁸ Misra B'de “Ka‘betu'llâhdur cemâlüñ vech-i yeksândur ‘Alî” şeklindedir.

²¹⁹ Sûre-i: Âyet-i B.

²²⁰ hem ‘ilm-i: ‘ilm ile B.

²²¹ B'de bu beyiteen sonra şu C2'de bulunmayan şubeyit vardır: “Şâhib-i hem tâg-ı Dûldül seyyid-i Kanber menem / Şâh-ı merdân şîr-i Yezdân mir-i meydândur ‘Alî”

- 3 Bir yüzinde Çünkü ismi yā ‘Alī’dür yā ‘Alī²²²
Gökde melekler oğurlar nūr-ı Yezdān’dur ‘Alī
- 4 Kim ‘Alī’yi bilmedi mel‘ündur ol Mervān-ı ḥar²²³
Cennet-i ‘adnūn²²⁴ vişāli hūr-ı rīḍvāndur ‘Alī
- 5 Ey Nesīmī sen bu medhî şubh u şām yād eylegil
Şöyle kim ‘ilm-ile meşhūr dīn ü īmāndur ‘Alī

---

²²² Beyit B’de 5. beyit olup “Yir yüzinde okınur ismūn ‘Alī’dür yā Veli / Gök üzere okur melekler nūr-ı Yezdān’dur ‘Alī” şeklinde dir.

²²³ Misra B’de “Her ki şahı bilmedi mel‘ündur Mervān-ı ḥar” şeklinde.

²²⁴ Cennet-i ‘adnūn: Cennet-i ‘adn-i B.

KAYNAKLAR

ARASLI, Hamid (1973): *Nesîmî, Seçilmiş Eserleri*, Bakı, Azerbaycan Devlet Neşriyatı.

AYAN, Hüseyin (1970): *Nesîmî Divani*, Doktora Tezi, Atatürk Üniversitesi, Erzurum.

AYAN, Hüseyin (1990): *Nesîmî Divani*, Ankara, Akçağ Yayıncıları.

AYAN, Hüseyin (2002): *Nesîmî Hayatı, Edebî Kişiliği, Eserleri ve Divanının Tenkitli Metni*, 2 Cilt, Ankara, TDK Yayıncı.

GEHRAMANOV, Cihangir (1973): *İmadeddin Nesîmî – Eserleri*, Bakı, Azerbaycan SSP İlimler Akademisi Edebiyat Enstitüsü Respublika El yazmaları Fondu.

KÖKSAL, M. Fatih (2000): "Seyyid Nesîmî'nin Bilinmeyen Tuyuqları", *Journal of Turkish Studies, Agâh Sırri Levend Hatıra Sayısı II*, V. 24, Harvard University Press, 182-208.

MACİT, Muhsin: "Nesîmî Divanı'nın Son Baskısı Üzerine Notlar", *Virgül*, 102 (Aralık 2006), 26-30.

YILMAZ, Mehmet (1992): *Edebiyatımızda İslâmî Kaynaklı Sözler*, İstanbul, Enderun Kitabevi.

ZÜLFE, Ömer (2005): "Seyyid Nesîmî'nin Tuyuqlarına Ek", *Modern Türk Kültürü Araştırmaları Dergisi*, 2 (4), 121-135.